

En Lille Ring af Gul

Af Milton Felice Brambati Lund

En Lille Ring af Gul

**En forfatterkollektivets tæsk produktion
af Milton Felice Brambati Lund**

Tusinde tak til:

Benjamin Svejgaard Jørgensen for karakterpimping

Ditte Hesteman for forumnavne

Ida Kirstine Jensen for moralsk opbakning og Kims baggrund

Klaus Meier Olsen for sparring

Peter Vork Svendsen for korrekturlæsning, feedback og redigering

**Fastaval, Nina Runa Essendrop og Danny Meyer Wilson for tålmodighed i en
krisetid og for at tro på et åndssvagt koncept**

Indhold

1: Special Thanks

2: Indhold

3: Spilledermanual

6: Prolog

7: Start på Akt 1

8: Akt 1a

10: Akt 1b

12: Akt 1c

14: Akt 1d

16: Akt 1e

17: Intermezzo og Akt 2a

18: Akt 3 Start

19: Akt 3a, 3b og 3c

21: Kim

25: Orla

29: Dorte-Amalie

33: Magitte

37: NekroPhilip

41: Bilag

Spilledermanual

Hej Spilleleder og tak for at ville køre En Lille Ring af Gull!

Scenariet er primært en komedie, med lette investigation og horror elementer. Horror delen er der for at støtte komedie elementet via sin absurde skildring af bandet Kandis og de tilhørende fans som en kult med base i Hurup.

Scenariets verden

Scenariet foregår i en vildt overdrevet udgave af Danmark, hvor alt er større, dummere og vildere og alle grupperinger og subkulturer er skruet op til til 11 (eller mere). Har du tidligere spillet eller kørt et scenarie af forfatterkollektivet Tæsk er det samme verden, bare et andet segment af befolkningen, og har du ikke, er det intet problem.

I denne udgave af Danmark er Kandis' fans enormt fanatiske, faktisk endnu mere end i virkeligheden. Folk går fra hus, job, venner og familie for at valfarte til Hurup i håb om at komme tæt på, eller blot få et glimt af, bandet. Særligt forsanger Johnny Hansen. Dette i en grad, hvor Hurup (aka. Hurup Thy) nu er hjemsted for en teltlejr/trailerpark af fans, fordi boligmarkedet simpelthen ikke kan følge med og langt de fleste virksomheder og forretninger i Hurup er flettet sammen med kulten og dens virke. Næsten alle i Hurup går klædt i kult. Hvis der stilles spørgsmål til det, forstår de ikke hvorfor det skulle være mærkeligt og vil bare sige det er den dejligste farve og den gør glad. Bjørn og Okay nævnes hist og her, det er Johnny Hansens fars (Bjørn Hansen) band.

Fortællingen

På forummet sandhedssøgeren.dk, et forum for konspirationsteoretikere, har fem omvandrede katastrofer fundet hinanden gennem en tråd om Kandis og om hvor sær den her tiltagende fanatisme omkring bandet egentlig er. De er ikke enige om ret meget, men de er i hvert fald enige om, at umuligt kan være på grund af musikken. Og så har alle en personlig forbindelse eller oplevelse med Kandis (som de dog endnu ikke ved er en decideret kult).

De har nu sat hinanden stævne hos Orla, trådens ophavsmand og gruppens selverklærede leder, for at komme til bunds i sagen. Det er her de møder hinanden face to face for første gang og her scenariet starter. Scenariet foregår om aftenen mandag den 24. Oktober 2022.

Hastur meets Kandis

Er du ikke bekendt med Hastur, er det en great old one fra H.P. Lovecrafts Cthulhu Mythos og i løbet af scenariet vil spillerne opdage at fanklubben i virkeligheden er et skalkeskjul for netop en Hasturkult. Hastur er blandt andet associeret med teaterstykket "The King in Yellow", et manuskript der driver folk der læser det til vanvid og gør dem helt besatte af stykket og elementerne i det.

I En Lille Ring af Gul er det i stedet Kandis musik der har samme effekt og det er årsagen til den tiltagende fanatisme. Hastur og The King In Yellow er også årsagen til alle referencerne til farven gul, scenariets titel og flere ændrede Kandis-numre i teksten. I En Lille Ring af Gul

figurerer Hastur primært som den af sine avatarer der kaldes "Kongen I gult", en skikkelse skjult i en gul kåbe, svøbt ind i trævlede stofrester. Denne figur er, udover Johnny Hansen selv, som kulten kender som den messianske skikkelse Hans Søn, objektet for kultens tilbedelse og det er fra Kongen i Gult at Kandis får sin okkulte tiltrækningskraft. "The Yellow Sign" er et symbol der er tæt knyttet til Hastur og det dukker op flere steder i scenariet. Rollerne ved ikke hvad det er i starten af scenariet, men kan researche sig til det efter akt 1, det er dog relevant at lade dem opdage hvordan tegnet går igen mange steder i byen. Det er derfor vedlagt som bilag så du kan give det til spillerne første gang de finder et. Kald det ikke "The yellow sign" før spillerne finder ud af hvad det er (tidligst akt 2). Det ser sådan her ud.

I forhold til Kandis kan jeg varmt anbefale at se dokumentaren "Kandis For Livet", den kan ses gratis på dr.dk eller på DRs app, den er fascinerende, er scenariets primære inspirationskilde og et kig værd uanset hvad du ellers synes om bandet (jeg kan selv ikke udstå dem).

Plotstruktur

Scenariets struktur er, udover en løs del i akt 1, rimelig fastlagt.

Fra en fastlagt prolog, går scenariet over i en åben akt 1 hvor spilgruppen følger et valgfrit antal af de spor hver rolle medbringer (et per rolle) til forskellige lokationer i Hurup, hvor der findes nye spor som alle peger i samme retning. Herefter samles trådene i akt 2, hvor kultens sande omfang afdækkes og det afsløres, hvor involveret Johnny er. Akt 3 er den endelige konfrontation med Johnny.

Scenerne i akt 1 kan tages i vilkårlig rækkefølge alt efter hvad dine spillere har lyst til og der kan hoppes mellem dem efter forgodtbefindende indtil det passer i dit holds pace at gå videre til akt 2.

Din rolle

Din Primære funktion som spilleleder, bliver at spille biroller, beskrive lokationer og holde pacet. Lad endelig spillerne gå i dybden med beskrivelser af deres handlinger, vi låner lidt fra fortællescenarier her. Specielt i akt 2 og klimakset. Kommer det til kamp, hvilket højst bør ske et par gange, håndteres det udelukkende via fortælling og beskrivelser. Husk dog, at kultisterne er midaldrende provinsdanskere og rollerne ikke selv kan slås, så tænk kluntet og komisk mere end badass action.

Det er fint med indbyrdes diskussion om sagens sammenhæng mellem rollerne og det er super hvis de giver sig ud i karakterrollespil, men de skal måske skubbes videre engang imellem. Derudover bliver det, specielt i akt 1, din rolle at pege spillerne i retning af de forskellige lokationer samt sende dem videre mod akt 2 når/hvis de er ved at gå i stå eller bruger for lang tid.

Det er langt fra nødvendigt for dine spillere at efterforske alle spor, men hvis der er godt spil i det og tiden er til det kan du sagtens lade dem boltre sig. Der er intet system og hvis rollerne ønsker at anskaffe sig diverse dimser, bør det tages efter rule of cool, så længe det ikke

ødelægger spilgangen.

Stemning/feel

Det må gerne føles mystisk og som om noget er off i Hurup, hvis det er creepy og eerie er det great, men det behøver egentlig ikke være decideret uhyggeligt, det er vigtigst det er sjovt og engagerende og at spillerne har lyst til at dykke længere ned i verden og kultens mysterier. Hurup skal forekomme som om den på overfladen er en imødekommende folkelig by, men nedenunder er rådden og skummel, lidt som et hjemstøgt karneval parret med en provinsby.

Pointen med det hele

Scenariet skal være SJOVT!

Det sker igennem absurde roller, vanvittige konspirationsteorier og en complet bugfuck skildring af Hurup, Johnny Hansen som messiansk skikkelse og selve fanklubben som Hasturkult. Investigation-delen skal gerne fænge, men mere fordi den er sjov end fordi den er tense eller virker til at have tidspres.

Scenariet vil også gerne fremstille Johnny som et kæmpe pikhovede, for det er han. Han er en yderst usympatisk mand, der lukrerer på sine fans uendelige kærlighed for egen vinding og magt, alt imens han ser ned på dem som værende nogle sølle væsner, han ikke engang har ondt af.

Og sådan er han også i scenariet.

Rolleliste:

NekroPhilip: Scenariets blackmetal idiot. Kontrær med indebrændt had til provinsdanmark og en forkærlighed for det okkulte (så længe det ikke er "sådan noget spirituelt hippiefis")

Orla: Orla er gruppens leder, ifølge ham selv, alderspræsident, førtidspensionist og har været konspirationstosse længere end flere af gruppens medlemmer har været i live. Bor i Hurup

Magitte: Midaldrende Cryptozoolog fra Fyn. Aktivt krigerisk når emnet kommer til noget hun selv synes hun er i ekspert i (hvilken er en del ting), Magitte har nemlig set ting der gør hun VED hun har ret når hun siger der er mere mellem himmel og jord.

Dorthe-Amalie: Tvesjælet medium. En gammel dame der taler med de døde og en ung spirituel kvinde i samme krop. Mild facon men stædigt bedrevidende, overbevist om at der er en mening med alting.

Kim: Konspirationsskeptisk individ der har mistet sin mor til kandiskultens rækker. Uddannet sociolog, de forsøger at passe ind blandt sølvpapirshattene for at afsløre hvad der egentlig foregår i fanklubben og ideelt set sætte en stopper for den for at befri mor og søster.

Prolog: Vi Mødes På Internet

Lokation: Orlas skrotfort af et hjem.

Formål: Rollerne mødes for første gang udenfor forummet på sandhedssøgeren.dk for at udveksle spor (og sikkert også dumme holdninger). Hver rolle har et spor at dykke dybere ned i og meningen med denne scene er at de vælger et sted at starte så gruppen kan begynde at udforske Hurup.

Npc'er: ingen

Hvis du nogensinde har set en midaldrende mand lave det tragiske move at bygge sig selv en "man-cave", kan du med fordel krydse det koncept med en konspirationsteoretikers våde drøm af sære bøger og gadgets. Så ved du hvordan Orlas hjem ser ud. Desværre for den stakkels bygning har Orla dog behandlet hele huset og ikke kun et enkelt rum sådan.

Den sørgelige konsekvens af et helt liv brugt på at samle (ubrugelig) pseudo-viden uden nogensinde at bruge kritisk sans, feedback fra andre mennesker eller basale indretningsevner. Der er tårne af bøger til loftet, en af bunkerne laver sågar en buegang der imponerende nok ikke er kollapsede, men nok kunne begrave et menneske levende, hvis den gjorde. Tre forskellige radioer summer med hver deres "top-hemmelige" information som "De" ikke vil have du hører og der er diverse tavler med knappenåle og rød tråd på samtlige vægge. Den største af disse, er dedikeret til Kandis.

Her lugter suspekt og tager man et hurtigt kig ud i køkkenet vil man måske mistænke, at den sande fåre-mentalitet ifølge Orla er at tage sin opvask. Her er muligvis blevet gjort rent op til mødet, men i så fald er det umuligt at se (eller lugte). Under alle omstændighederne er det her vores hovedpersoner mødes.

Hver rolle har taget ét spor med, som de særligt gerne vil undersøge nærmere og alt efter hvilke(t) spor spillerne følger, vil det føre dem rundt til forskellige lokationer. **Sporene er også inkluderet som handout til spillerne, se bilag.**

- * **Nekrophilip:** Ved at Johnny tjener styrtende på sit ejendomsselskab, særligt nu hvor folk flokkes til Hurup. Det ved han, fordi hans pulserende hate boner til Kandis har fået ham til at undersøge økonomien, da han så absolut NÆGTER at tro på, de kan lave af den forfærdelige omgang støj de spiller. I en artikel fra BT, udtaler Johnny at det går ret godt for firmaet. Men han nægter at offentliggøre regnskaberne. Suspekt. Fører til **Akt 1A: Ejendomsselskabet**
- * **Orla:** Har set i hvilken grad folk ikke blot valfarter til Hurup, men faktisk bliver. Derfor ved han også der er en større teltlejr(+skurvogne) af Kandis-fans i byen, fordi boligmarkedet simpelthen ikke kan følge med og der ikke bliver bygget nye boliger hurtigt nok. Fører til **Akt 1B: Teltlejren**
- * **Dorthe-Amalie:** har talt med en afdød Kandisfan, hvis ånd insisterer på at være kreperet i forbindelse med nogle lyssky affærer i fanklubben. Desværre kan hun ikke huske hvad de affærer skulle være eller hvem vedkommende var (grundet Dorthe-Sjælens demens), men ved at hun skal mod Hurup kirkegård og er sikker på

her at kunne finde ånden igen. Fører til **Akt 1C: Kirkegården**

- * **Kim:** ved gennem sit eget traumatiske forløb med sin mor, at de mennesker der falder i, bliver Kandis fans og forlader hus og hjem oftest samles på det lokale værtshus Bar' De Syv Synder. Baren viser sig at sælge merch og Kandis-brandede øl, Guløl. De smager forfærdeligt men er enormt populære i Hurup og blandt fansene, måske der er noget i vandet? Fører til **Akt 1D: Bar' De Syv Synder**
- * Magitte har via sin blog, Cryptozoologik for burhøns fået et tip fra en trofast læser om både sær fauna og sære hændelser i skoven ved Ashøje. Fører til **Akt 1E: Ashøje Skov**

Lad endelig spillerne skændes internt om både Kandis generelt, hvilket spor de skal følge først og konspirationer generelt. Scenen er lavet til at dine spiller kan komme ind i karaktererne og få et feel for de andre roller. Går det sløvt med at komme i gang, kan du evt. prodde en af dem med en ubændig trang til at dele deres yndlingskonspiration, det skal nok sætte noget i gang. Hvis spillerne synes de mangler noget før de tager afsted, afgør du om det er til at finde i Orlas bunker af skrammel eller, alt efter rollen, noget de har taget med. Når gruppen tager videre herfra, er mørket ved at falde på.

Akt 1

Akt 1 har som nævnt 6 forskellige scener, hvor mange af dem i kommer igennem afhænger af gruppens pace men det er ikke nødvendigt at spille dem alle. Hver scene har nogle spor til at afdække kulten og føre gruppen videre, både mod akt 2 og mod de andre scener i akt 1.

Der er en del spor der peger på fanklubben selv, hvis din gruppe er på vej derhen "for tidligt" er der simpelthen bare en masse mennesker i færd med at læsse en lastbil med koncertgrej, i en grad hvor man ikke kan snige sig ind i lokalerne ubemærket og de vil ikke lukke en ind heller. Hvis man taler med dem, vil de bede en komme tilbage en anden dag. Flere af sporene til fanklubben vil omtale at ting først sker sent om natten, ved 3-tiden. Klokken er selvfølgelig først 3 når du synes det er passende.

1a: Ejendomsselskabet

Lokation: Ejendomsmægleren J & J Ejendomme.

Npc'er: ingen

Spor:

- 1) Regnskaber: Peger mod fanklubben
- 2) Lejekontrakter til teltpladsen
- 3) Maleriets bagside. Peger på Hastur

Ejendomsselskabet tjener styrtende på tilstrømningen til byen, der har sat så meget gang i boligmarkedet at der ikke er nok ejendomme at sælge og nybyggeri ikke kan følge med. Bygningen er gul og rimelig neutral. Ude foran står et skilt med sloganet "Et lille hus på landet" (Magitte kan genkende dette som en kandis sang) og en postkasse. Kigger man i postkassen ligger der en seddel hvorpå der står "Forhelvede altså, Jan. Nu er det fjerde gang i år jeg nulstiller det åndssvage pengeskab. Den her gang er koden nemmere, jeg antager du kan huske dit eget fucking yndlingsband"

Fordøren er låst, men til at dirke op eller smadre. Desuden ligger nøglen under dørmåtten, folk stoler tydeligvis på hinanden i dette community.

Lokalerne er relativt simple, der er et større lokale med billeder af diverse huse til salg (dog allesammen markeret "solgt" lige nu) og to mindre lokaler der begge bruges som kontor. Der er navneskilte på dørene, kontorerne bruges henholdsvis af Jan Dollerfryns og Janne Svenningsen. Alle væggene er gule. Forlokalet er indrettet med borde til at sidde og snakke med potentielle kunder, mens kontorerne er til regnskab og andre behind the scenes foretagender. Samtlige lokaler er pyntet op med kandisplakater og den kalender der hænger i forlokalet er, selvfølgelig, med Kandis. På overfladen en hel normal ejendomsmægler udover den kandisprægede indretning.

Kontor 1: Jan Dollerfryns

På det første kontor er der et skrivebord med et familiebillede, en computer, en fastnettelefon (det er provinsen) og en holder med visitkort. På væggen hænger en kandis-kalender ved siden af en reol.

Reolen: indeholder bøger om ejendomsrelateret jura, regler for grunde og byggeri osv. derudover en kopi af Johnny Hansens selvbiografi "smerten bag smilet". Den er signeret af Johnny Hansen, med teksten "med tak for trofast arbejde i en god sags tjeneste", ved siden af signaturen er the yellow sign.

Skrivebordet: Visitkortene er sjovt nok til ejendomsmægleren, i fine kursive bogstaver står der "J & J Ejendomme", nedenunder er sloganet "et lille hus på landet". Familiebilledet viser en mand i et hæsligt gult jakkesæt, en kvinde i gul kjole og to børn i børnehavealderen. Der er ikke kode på computeren, men en hurtig gennemgang af den viser også at den ikke rigtig indeholder noget spændende. Der er nogle regnskaber, billeder af diverse huse inde- og udefra og på spotify er alle playlisterne kun kandis, men der findes intet af interesse. Der er dog et pengeskab bag en af lågerne på skrivebordet. Det er ikke med drejeskive men med et

keypad med tallene 0-9(se bilag). Koden er selvfølgelig 5526634447777 (Kandis på t9 tastatur).

Her er endnu et sæt regnskaber. De matcher absolut ikke dem på computeren og en grundig undersøgelse af regnskaberne viser, at ejendomsselskabet køber absurde mængder kandis merch, plakater, kalendere osv. der er meget, meget mere end der befinder sig i virksomhedens lokaler. Desuden indkøbes der kassevis af kandis' egen vin og noget der hedder "guløl" til mistænkeligt høje priser. Det ligner næsten hvidvaskeri, men det ser ud til formålet er at flytte pengene til fanklubben i stedet for bare at vaske dem.

Kontor 2: Janne Svenningsen

På det andet kontor er der ligeledes et skrivebord, der er også en reol og på væggen hænger et kæmpe portræt af Johnny Hansen, indrammet i guld. Han er iklædt et gult jakkesæt og ligner lidt en amerikansk born-again prædikende. Portrættet hænger skævt, som om det er blevet flyttet for nyligt

Portrættet: Det er et fancy oliemaleri og ca. halvanden meter højt. På maleriets bagside er der en besked. "Til en dedikeret tjener, et portræt af hans søn". The Yellow Sign er malet under beskeden.

Skrivebordet: Igen et familiebillede, denne gang en kvinde i gul buksedragt og en mand i gult jakkesæt, manden holder en baby svøbt i et gult tæppe. Portrættet af Johnny ses hængende i baggrunden. På computeren findes kontrakter og regnskaber for udleje af både campingvogne og plads til at campere i både vogn og telt. Det er åbenbart enormt dyrt at bo på teltpladsen på trods af de kummerlige forhold.

1b: Teltlejren

Lokation: Teltlejren/campingpladsen i Hurup. Langt ude i det gule Camping

Npc'er:

Kim's lillesøster, Irene

Joanie Hansen

Lars Fjølstrup

Spor:

1)Irene's intel: peger mod fanklubben

2)Joanies intel: peger mod kirkegården

3)Lars' intel: peger mod Bar' de syv synder

Teltlejren er, som ordet antyder, en kaotisk samling af gule telte på en campingplads. Rundt omkring er der enkelte campingvogne. Træerne er ved at tabe bladene og dem der er tilbage er gule og orange, dog mest gule. Ved indgangen er et skilt med stedets navn, Langt ude i det gule camping. Det ser ud til der engang har stået noget andet, hvor der nu står gule. Forsøger gruppen at få adgang til telte eller campere, vil de først blive bedt om at gå, derefter jaget væk.

Da gruppen ankommer, er langt de fleste af lejrens indbyggere optaget af fællessang om bålet. De synger sjovt nok Kandis. Hvis gruppen forsøger at snakke med dem der synger, vil de blive tysses på med tiltagende intensitet "Shhh" "Ikke under sangen!" "Nej, i får ikke love at tage det her fra os!", vedbliver de længe nok, bliver de gennet væk. enkelte personer er dog til at tale med.

Joanie: Joanie Hansen er en ung kvinde på 17-18 år. Hun har brunt hår og blå øjne, hun er i modsætning til næsten alle andre i Hurup ikke klædt i gult. Til gengæld ser hun ud som om hun har fået tæsk. Hun har et blå øje og blå mærker hist og her. Hun befinder sig i udkanten af lejren, enten da gruppen ankommer eller er på vej væk, altså efter pace. Hun deltager ikke i fællessangen. Taler gruppen med hende, vil hun hånlige spørge om de også er besat af middelmådig dansktop. Foregiver gruppen at være begejstrede eller måske endog fans, klapper hun i. Stemmer gruppen derimod i, med kritik af kandis/byen vil hun åbne op.

Joanie fortæller så, at hun er blevet tvangsflyttet til Hurup af sine forældre der har været livslange Kandisfans men først er flyttet til Hurup for et års tid siden. Der er tydeligvis en del foragt her og hun spytter det nærmest da hun fortæller hendes bovlamme skodforældre har opkaldet hende efter Johnny Hansen. Ligesom Irene kan hun fortælle der er streng disciplin på stedet, hvis man forsøger at flygte eller flytte. **Derudover kan hun fortælle, at de voksne nogle gange mødes på kirkegården ved Midnats-tid.**

Irene: Under fællessangen sniger en skikkelse sig væk fra flokken og forsøger at vinke gruppen over til sig. Det er Kims lillesøster, Irene. hun er en ung kvinde på 16, blond, tynd og hendes tøj er slidt. Hun ser ud til at leve under trange kår.

Irene er lidt sky og bryder sig ikke om at tale direkte om sin mor, men er glad for og tydeligt lettet over at se Kim. Hun kan fortælle at Kim i sin tid havde ret, selvom Irene mente det var en tand overdramatisk at kalde det en kult i sin tid, er det vidst ret rammende. **Irene**

fortæller også, at der nogle gange kommer færre mennesker tilbage fra de sene natmøder i fanklubben end der tager afsted til dem. Hun ved ikke hvor de bliver af, men hun frygter det værste. hun glider af på det hvis man graver for meget i hvordan det er at bo der og virker som om hun skammer sig, men er tydelig omkring at hun vil væk. Hun tør dog ikke bare stikke af. Et par af de unge har før prøvet og de bliver altid hentet tilbage. Nogle gange forsvinder de bagefter, efter et natmøde i fanklubben. Forsøger Kim at tage hende med, med det samme afviser hun pure. Hun er rædselsslagen for ideen og ser kun mulighed for at komme væk, hvis kulten kollapse. Forsøger gruppen at tvinge hende med eller skaber en scene, vil de blive jaget væk af den store forsamling af fans.

Lars Fjølstrup: Lars er en lalleglad ung mand i starten af tyverne. Han har leverpostejfarvet hår, blå øjne og er iført en grim gul poloshirt og et par jeans. Han har et blankt blik og har tydeligvis ikke rullet vildt højt på intelligence.

Han vil selv opsøge gruppen i løbet af deres tid på pladsen, men først efter fællessangen, og byder dem begejstret velkommen som nye "Rejsende i livsglæde". Lars bliver betuttet og nærmest såret hvis gruppen er kritisk overfor Kandis eller Hurup. Stryges han derimod med hårene, vil han plapre løs om hvor dejligt det er at være Kandisfan og hvor fedt der er i Hurup. Han vil begejstret foreslå at deltage i fællessangen ved næste lejlighed og siger der sikkert kommer en ny omgang snart. **Derudover vil han varmt anbefale det lokale værtshus, Bar' de syv synder**, han siger det er det perfekte sted til at blive budt velkommen i flokken og få et indblik i hvordan sammenholdet er her. Folk på baren har ikke travlt med gøremål eller børnepasning og er mere åbne for nye end teltpladsen der mest er for "de indviede".

1c: Kirkegården

Lokation: Hurup Kirkegård

Npc'er:

Helle Bekhøj, Johnnys afdøde kone

3 Kultister (valgfri)

Spor:

Ritualrester: Peger på Hastur

Helles intel: Peger på fanklubben

Papirlap: Peger på fanklubbens ofre eller mægleren

Hurup kirkegård ligner en helt almindelig kirkegård. Hverken kirken eller gravstenene er gule, men det er alle blomster ved gravene til gengæld. Her er ingen mennesker og der er ikke lys fra kirken. Dorthe-Amalie vil dog mærke en tilstedeværelse på kirkegården, som hun vil føle er involveret i hele situationen og drages mod. Følger hun sin intuition finder hun Helle Bekhøjs grav. Med en fiks lille seance, kan Dorthe-Amalie faktisk komme i kontakt med hende, men lad gerne gruppen være lidt i tvivl om det nu passer eller Dorthe-Amalie bare er vanvittig. Ifht seancen er der frit slag om vi snakker ouija, krystaller eller penduler, det virker.

Helle Bekhøj: kommer ikke til at manifestere sig som en synlig ånd, men da Dorthe-Amalie laver sin seance vil en vind blæse nær graven, der blæser de gule blomster i nærheden væk og temperaturen stiger mærkbart. Helle vil udtrykke begejstring for at nogen endelig kan høre hende, da hun har ting hun vil ud med, ting ingen ved. Hun kan fortælle at hun er Johnny Hansens kone, og at hendes bortgang var tragisk og drastisk. I noget tid havde hun mistænkt Johnny havde en affære og en dag han var ude at spille koncert begyndte hun derfor at snuse rundt på Johnnys kontor. Her fandt hun en sammenkrøllet papirlap i papirkurven, der kun bar ordene "**Fanklubben. Mandag kl.3**". En sær meddelelse, for det var samme nat og Johnny burde være i den anden ende af landet for at spille koncert. Fastsat på at tage Johnny og hvilken groupie det nu måtte være i agten, begav Helle sig derfor hen til fanklubben samme nat. Da hun kom indenfor hørte hun stemmer fra det store mødelokale og sneg sig ned af gangene i den retning. **Da hun ankom, så hun imidlertid et rædselsfuldt syn. I midten af lokalet var en ung mand, nøgen, siddende på knæ med hænder og fødder bundet sammen, omringet af skikkelser i gule kutter der messede. En skikkelse i midten af cirklen trådte frem og jog en kurvet daggert i halsen på skikkelsen.** Et gisp undslap Helle og forsamlingen vendte sig straks mod hende, mens hun stak af. Hun skyndte sig hjem, låste døren og krøb i seng og troede egentlig hun var sluppet fra det, men det næste hun kan huske, er at vågne til kutteklædte skikkelser, så bliver alt sort og det næste minde er at være bundet til kirkegården som spøgelse. Hun kender ikke hele sammenhængen, men sent om natten sker der rædselsfulde ting i fanklubben og hun frygter det meste af byen er involveret. Herefter vil hun sige at det tager meget af hende at gøre sig hørt og Dorthe Amalie vil ikke høre mere til hende, uanset hvor meget hun spørger.

Ritualrester: Søges kirkegården igennem, finder man en ordentlig flok stearinlys formet som the yellow sign. Tegnet er ca. 2x2 meter og befinder sig bagerst på kirkegården, nær en grav med påskriften "Mød mig i Carcosa", men der er intet navn eller nogen årstal på.

Kultisterne: 3 kultister overrasker gruppen mens de inspicerer ritualetstedet. kultisterne vil højlydt spørge gruppen hvad fanden de laver, forlange de smutter og ret hurtigt gå over til fysisk at forsøge at fjerne gruppen. Kommer det til klammeri, bliver det meget uelegant. Kultisterne er tre midaldrende mænd og ingen af dem er i god form, ganske som gruppen. Gruppen kan godt stikke af, men tæver de kultisterne vil de i stedet selv flygte. I tumulten taber en af dem et stykke papir. **Har gruppen talt med en af de unge på teltpladsen eller fået info fra en af gæsterne på baren, vil der stå "KI. 3, det helligste kammer, medbring forræderen".** Ellers er det en lap hvor der står **"Fucking Jan har glemt sin kode til pengeskabet igen. Nøglen ligger under måtten ved mægleren"**

1d: Bar' de syv synder

Lokation: Det lokale værtshus, Bar' de syv synder

Npc'er:

Karla Flemmingsen

Holger Wummelweber

Ole Gøttler

Spør:

Karlas Intel: Fører til skoven/teltpladsen

Holgers Intel: Peger på fanklubben, giver tidspunkt

Oles Intel: Peger på suspekter regnskaber

Regnskaber: Fører til mægleren/fanklub

Bar' de syv synder er et grimt, gulbrunt værtshus i Hurup, faktisk det eneste værtshus i Hurup. Baren er i to etager, med toiletter og et lokale markeret som "privat" i underetagen. Overraskende nok spiller de ikke kun Kandis, nogle gange spiller de ting med Bjørn og Okay. Da gruppen kommer ind, bliver de hilset velkommen af både bartenderen, Ole, og et væld af gæster som nytilkomne rejsende i livsglæde. Gruppen får en omgang på huset, det er den lokale specialitet, Guløl (sammen med Kandis egen vin, det eneste der serveres) og musikken bliver skiftet til Kandis-nummeret "Drik Aldrig Vandet" hvorefter lokalet bryder ud i fællessang. Dem der drikker øllen, vil til deres rædsel (specielt Phillip) opdage, at Kandis musik pludselig bliver meget mere behagelig, nærmest fængende, lokkende, selv efter et par slurke. Da sangen slutter, vender folk tilbage til deres egne samtaler og drikkelag. Kigges der på priserne, vil gruppen opdage at her er så billigt, det er suspekt. 5 kr for en guløl? Udover Ole, er der to gæster der har mere end smalltalk at byde på.

Ole Gøttler: Ole er en jovial og imødekommende mand, der højlydt opfordrer til fællessang og ofte giver gratis øl ud. Han er høj, bred, skaldet og har et gråt fuldskæg. Han ser ud til at være omkring 50.

Adspurgt til priserne, vil han fortælle at priserne da selvfølgelig er så lave, fordi Kandis elsker deres fans og deres lokalmiljø og ønsker at folk har det godt, sikke en mærkelig ting at undre sig over. forsøges der at grave i det, vil han bare sige **at deres regnskaber altså fint går op** og efterfølgende glide af på det med floskler om at "ah, det er det et kedeligt emne" eller "en ikke særlig festlig snak, nu skal vi bare hygge os".

Karla Flemmingsen: Karla er en ung kvinde midt i 20'erne, hun er i modsætning til de fleste andre gæster ikke klædt i guld. Hun har rødt hår og blå øjne. Hun virker nervøs, og gemmer sig i et hjørne, men ser tydeligvis ud til at være en outsider og kigger nysgerrigt på gruppen.

Karla kan fortælle hun er ny i byen, en veninde flyttede hertil for nogle måneder siden og har simpelthen virket så glad. Hun er vedblevet at invitere Karla på besøg og til sidst bukkede hun under og tog afsted. Realiteten i Hurup var dog noget lidt andet end forventet, veninden boede i et laset telt på en tætpakket campingplads og folk opfører sig absurd. Karla ville egentlig helst tage hjem, men da det er en aften i Hurup er den sidste bus kørt for længst. Hun gik derfor en tur i skoven for at få lidt ro for den skrålende kandis fællessang og for at få styr på sine tanker omkring hvad hun dog skulle sige til veninden. **Det gjorde imidlertid bare det hele værre, for ude i skoven hører hun råb og protest, hun fik ikke så meget**

med, men hørte både “nej” “jeg vil ikke tilbage” og “slip mig”. Karla skyndte sig at gemme sig bag et træ, men så fra sit skjul fem kutteklædte skikkelser slæbe en sjette person gennem skoven i retning af fanklubben. Hun skyndte sig tilbage til byen og tænkte at værtshuset måske ville have nogle normale mennesker og i det mindste var lunt så hun ville kunne gemme sig her til busserne begynder at køre igen, men er fortvivlet over at folk åbenbart er fucked overalt i byen. Hun tør ikke slutte sig til gruppen, vil helst bare gøre så lidt væsen af sig selv som muligt og smutte igen.

Holger Wummelweber: Holger er en stangstiv mand i slutningen af tyverne. Han ligner en stereotyp Brian. Afbleget, kort hår, en piercing i øjenbrynet og er godt pumpet. Til gengæld er han igang med en 20hestesbrandert og virker så thunderdrunk at det er tvivlsomt han kan rejse sig op. Gruppen finder ham siddende på kantstenen ude foran baren, da de forlader stedet igen. Begeistret og mumlende vil han spørge dem om de også er kommet for at tage del i Kandis velsignelser. Han fortsætter med at mumle at han var ude i noget rigtig lort før han fandt Kandis. Han tog stoffer, stjal og tævede folk i byen med en gruppe ligesindede, men efter at have opdaget Kandis' musik og Hurups fælleskab er han blevet rejsende i livsglæde og har lagt sit liv om. Han plaprer løs om Johnny som sin frelser og siger han må være sendt af højere magter, så mange menneskers liv han redder og forbedrer. **På et tidspunkt udbryder han, at de bare kan komme ned til fanklubben kl. 3 i nat, så kan de ved selvsyn se at der er noget magisk ved hele fællesskabet.** Så snart han har sagt det, vil han imidlertid se ud som om han har talt over sig, undskyldte sig og hastigt smutte.

Regnskaberne: tvinger gruppen sig ind i det lille kontor på underetagen, vil de finde barens regnskaber. af dem fremgår det, at baren faktisk ikke betaler leje for deres lokaler og at de sælger både guløl og kandisvin til indkøbspris. **Bizart nok ser det ud til, at de køber begge dele fra det lokale ejendomsselskab, J&J ejendomme.** Sammen med regnskabet, ligger en lille logbog der registrerer nytilkomne der besøger baren og hvor mange guløl de får hældt på sig.

1e: Ashøje skov

Lokation: Ashøje skov, skoven ved siden af Hurup

Npc'er:

Kultister

Byakheen Bjarki

Spor:

Overhørt Intel fra kultister: Peger på et offer og et ritual

Den skumle bogside: Peger på Hastur og et okkult formål

Maleriet i hytten: Peger på Hastur

Ashøje skov ligger lige ved siden af byen, det er så absolut i gåafstand. Der er tale om et naturområde af udmærket størrelse, med én primær indgang fra byen, der følger en sti rundt i skoven. Alle bladene er gule. Det er godt nok efterår, men ingen af dem er orange eller falmede, de er alle skriggule så det stikker ud. Følger gruppen stien, vil de efter kort tid høre stemmer foran sig, det er tre kultister. Kort tid efter kultisterne forsvinder ud af hørevidde, vil de skimte en hytte i skovbrynet.

Kultisterne: På vej ud i vil gruppen høre stemmer. De tilhører tre kutteklædte mennesker der går rundt i skoven med lommelygter og leder efter nogen, "hvor fanden er den møgunge blevet af?" overhøres. Ligeså med "Vi skal jo for fanden bruge et offer til i nat, vil DU være den der skuffer Johnny, Bjarne?" "Nej for fanden! så bliver det jo bare min unge... Kan vi ikke sende Bjarki ud at lede?" "jo det var da en god ide! Lad os hente ham" er det sidste der høres inden de passerer forbi.

Hytten: Der er tale om en lille hytte, inddelt i to værelser. Det første er et lille opholdsrum, der er en sovesofa, nogle stole, et bord og i hjørnet et gaskomfur. Det andet lokale rummer et bizart alter. Det er lavet af sten og the yellow sign er mejlset i det. På alteret står en skål og en morter. Der er en størknet rød masse med nogle urter i, i skålen. Ved siden af, ligger et stykke pergament, det ser ud til at være en side der er revet ud af en bog og den ser gammel ud. Ovenover alteret, hænger et bizart maleri.

Maleriet: forestiller en kutteklædt skikkelse der rider på hvad der bedst kan beskrives som et vagt hestelignende, vinget monster.(se bilag) Det er rammet ind i gul, med en lille titel på rammen "Hans søn og tjener opstiger". Det er svært at se tydeligt, men skikkelsen ligner lidt Johnny Hansen.

Bogsidens: Meget af siden er dækket i tegninger(se bilag). En af dem ligner en påkaldelsescirkel, den anden en blanding af en omvendt fakkelt og en æskulapstav (lægesymbolet). Noget af teksten er udhvisket og noget af siden mangler, men en læsbar sætning er "I Huwkrop vil hans søn opstige, som vise Bjørn forudså, vig fra Øster hurup da det er fandens domæne, Huwkrop Thy er vort helligsæde og her vil vores herre komme"

Byakhee: På vej ud af skoven ser gruppen en skikkelse flyve over dem med høj fart. Det er ikke til at sige da det er ret mørkt, men det lignede næsten væsnet på maleriet i hytten...

Intermezzo

I akt 2 er det på tide at gruppen undersøger hvad fanden der egentlig sker i fanklubben. Men inden da, har gruppen altså tid til at tage tilbage til Orlas Casa Containerbrand og researche deres spor og/eller hente noget de synes de skal bruge, der er nemlig noget tid til klokken er 3. Det er muligt at poste på sandhedssøgeren og spørge om nogle genkender de symboler de har fundet eller skabningen på maleriet. I så fald, får gruppen faktisk et svar i tide inden de tager afsted (se bilag). Det er også muligt at skændes om hvad de forskellige spor betyder og det er muligt at lægge en plan. Skal de stakeoute klubben? Skal de forsøge at bøffe nogle kutter og snige sig ind? Guns blazing? Det er op til dig, din gruppe og hvilken tone i har haft i scenariet hidtil, men tænk din gruppe guns blazing er det værd at overveje (og måske advare om at) de er vanvittigt i undertal og det måske ender fatalt.

Akt 2: Vi Blev Ikke Alle Født På Samme Klode

2a: Fanklubben

Lokation: Kandis fanklubs lokaler

Npc'er:

Kultister en masse

Byakheen Bjarki

Johnny Hansen

Fanklubbens lokaler ligger centralt i Hurup og er derfor let at komme til. Da gruppen ankommer, uanset om det er i god tid, vil der være stimlet en moderat menneskemængde sammen foran indgangen. De er alle klædt i gule kåber, ingen af dem har normalt gult tøj på og noget tyder på at det her er inderkredsen. Det er muligt at observere indgangen uden at blive opdaget, men medmindre der ventes til kultisterne går indenfor er det ikke muligt at komme helt hen til bygningen uden at blive opdaget ej heller snige sig ind. Folk stimler til fra mange retninger og det er muligt at lokke individer eller små grupper på afveje, uskadeliggøre dem og bruge deres kutter til at forklæde sig. Det er også muligt at gøre noget fjerde eller femte, så længe det er sjovt og i har det fedt med det.

Fanklubbens layout er relativt simpelt. Fra indgangen kommer man ind i en lang gang der fører mod en trappe der leder ned i kælderen. Langs gangen er der døre til diverse lokaler, men det ligner kedelige mødelokaler og opbevaringsrum. Desuden kommer lyden af mennesker der stimler sammen fra det store fælleslokale. Det er muligt at snige sig hen og lure ind af døren uden at blive opdaget, men ikke at gå ind i lokalet medmindre man er forklædt som kultist.

I det store lokale er alle kultisterne samlet omkring et stort symbol på gulvet, fandt spillerne

bogen i hytten er det den samme påkaldelsescirkel, ellers, giv dem bilaget med cirklen nu.

Der er hundreder af gule stearinlys sirligt placeret på forskellige punkter i cirklen og en stemning så tyk den kan skæres med en sløv smørkniv. I midten af cirklen sidder et individ, nøgent, på knæ, med hænder og fødder bundet sammen. Til gruppens rædsel, er det den NPC de har haft bedst kemi med (Irene undtaget). Johnny træder ind i lokalet fra en bagdør. Han er iført en gul kåbe, hans er mere fancy end resten. Ornamenteret, med ukendte skrifttegn langs syninger og ærmernes åbning.

Bryder spillerne ikke ind fortsætter ritualet således: Johnny trækker en lang, krum, kunstfærdigt udformet kniv frem og begynde at messe *"Iå! Iå! Hastur! Hastur cf'ayak 'vulgtumm, vugtlagn, vulgtmm! Ai! Ai! Hastur!"* i tredje gentagelse stemmer forsamlingen i og Johnny skærer halsen over på offeret. Da blodet rammer påkaldelsescirklen begynder den at lyse med et gulligt skær, det ser ud som om virkeligheden bobler, begynder at koge og forvrænges hvor blodet drypper og op af gulvet kravler tre væsner der ligner dem på maleriet, de er bare endnu grimmere i virkeligheden. De tre uforståelige rædsler begynder at bide i liget og slikke på det og efter kort tid, begynder ligets hud sprække med den ækleste, opkastfremkaldende lyd og vende vrangen ud på sig selv, på indersiden er der hvad der ligner skæl. Liget spasmer og rejser sig skælvende på usikre ben. To kutteklædte skikkelser træder frem og iklæder det en kåbe, den er mere laset end dem, de andre mennesker har på og det går op for gruppen at der er flere af de skællede reptilvæsner i publikum end den nytilkomne. Er gruppen forklædt som kultister, gemmer sig på gangen eller observerer på anden måde uden at bryde ind er det muligt at overvære hele ritualet uden at blive opdaget, men er man i lokalet uden at messe med får man nok nogle sære blikke og en albue i siden til man makker ret.

Såfremt ritualet fuldføres, vil Johnny vende sig mod kultisten på sin højre side og spørge om alt på hotellet er klar til koncerten og ophøjelsen. Bagefter går han ud af den indgang han kom af sammen med en af Byakheerne, sætter sig op på den og rider mod hotellet i bymidten. Er gruppen fortsat uopdaget, er de fri til at snige sig ud blandt de andre kultister eller skynde sig ud inden kultisterne kommer ud af lokalet.

Spillerne kan godt bryde ind undervejs. I så fald, vil Johnny rasende vende sig mod dem og kommandere sine følgere at gribe dem. Lad spillerne reagere på dette og forsøge at kæmpe imod, indtil det sidst går galt og de bliver overmandet og slået ud, det sidste de ser er ritualet der fortsætter. Anden akt slutter her og vi går til klimaks.

Akt 3: Hotel Hastur

Scenariets klimaks starter på en af to måder. Herfra fører de to alternativer til samme scene. Den sidste scene er meget fri, spillerne beskriver selv hvordan resten af ritualet udover det beskrevne forløber og det er op til dig og gruppen at beslutte om Johnny slipper afsted med det, om ritualet forpures og hvordan, om gruppen flygter panisk eller om nogen føler sig fristet til at defektere til kultens side. Spillerne har MEGET frie hænder til at sætte egne forsøg ind på at stoppe ritualet, lad dem gerne selv beskrive effekten af deres handlinger og

hvordan det går dem hvis de faktisk forsøger at bryde ind. Det ER muligt at stoppe Johnnys ophøjelse, men der skal en god plan eller en solid mængde held til at slippe afsted med det, da rabiater kandisfans vil hunge efter blod hvis deres ekstatiske messe afbrydes. Det vil sige at, skal ritualet forpurre, vil det koste spillerne dyrt. Det er op til spillerne selv hvad det koster dem og at beskrive hvordan de får ritualet forpurret, men det vil koste dem DYRT. Et forsøg der ikke involverer en høj pris for karakteren, vil ikke virke. Det står også frit for, at vælge den dramatiske løsning og lade ritualet lykkes. Det er trods alt call inspireret. I så fald, får spillerne lov at være med til at bestemme og fortælle hvordan hele verden fuckes op på kandis-maner og hvordan Johnnys opsigelse forløber.

3a: gruppen slap skjult fra ritualet

Slap gruppen afsted uopdaget, er de fri til at tage tilbage til Orla, men lad dem vide at de er under tidspres da Johnny og kulten er tæt på deres endgame. De kan selvfølgelig opsamle grej hos Orla men skal ellers skynde sig videre hvis de vil nå at forpurre noget.

3b: gruppen blev taget til fange

Blev gruppen taget til fange kommer de til sig selv, bagbundet i en lastbil på hotellets parkeringsplads. Irene vil kort efter dukke op og lukke dem ud. Spørger de ind til hvordan hun er kommet dem til undsætning, vil hun svare at der ikke er tid til at forklare nu, Johnny må og skal stoppes og det er lige op over.

3C: Nu Falder Himlen Ned

Ude foran hotellet kan man allerede høre Kandis for fuld udblæsning. Her er tykt af mennesker, men ingen virker til rigtigt at opdage gruppen. Folk vandrer som i trance mod hotellets dobbeltdøre med blanke blik i øjnene og ansigterne forvredne i groteske smil. Nogle bliver trampet under føde af folkemængdens taktfaste march, men hverken ofrene eller deres bødler ænses andet end musikken og muligheden for at komme tættere på. Når gruppen når indenfor, ser de Johnny på scenen med resten af bandet. Blandt dem er tre byakheer og publikum indeholder langt flere af de vandle, skællede humanoider end man skulle tro der var i byen. På scenen er den samme ritualcirkel fra tidligere tegnet op, flankeret af det fakkellignende tegn fra bogen og bilagene. Hvis rollerne tidligere drak guløl, vil dem af dem der gjorde det føle sig draget mod musikken og fristes til at falde i samme trance som resten af publikum. Når gruppen er nået indenfor, hvadend det er tværs igennem folkemængden eller via backstage, vil de høre Johnny begynde at tale efter et nummer slutter. "Og nu, det vi alle har ventet på og gjort klar til i årevis! Det er på tide vi tager det sidste trin. For alvor bliver rejsende i livsglæde. Jeg har forberedt en særlig udgave af en klassiker til jer! Her kommer, en lille ring af guld!" Bandet begynder at spille og som i ritualet tidligere, er det som om selve virkeligheden syder og begynder at gå i stykker for øjnene af spillerne. Alt bliver farvet gulligt, størrelser og former forvrænges komplet. Geometri holder op med at give mening, publikum mæsser uforståeligt og Johnny begynder at spasme og krampe, han virker næsten til at vokse og skrumpes på samme tid. Musikken fortsætter. Det

er en omskrevet version af "En Lille Ring af Guld" hvor teksten i stedet går

"En lille ring a' gul

Med kærlighed til mig

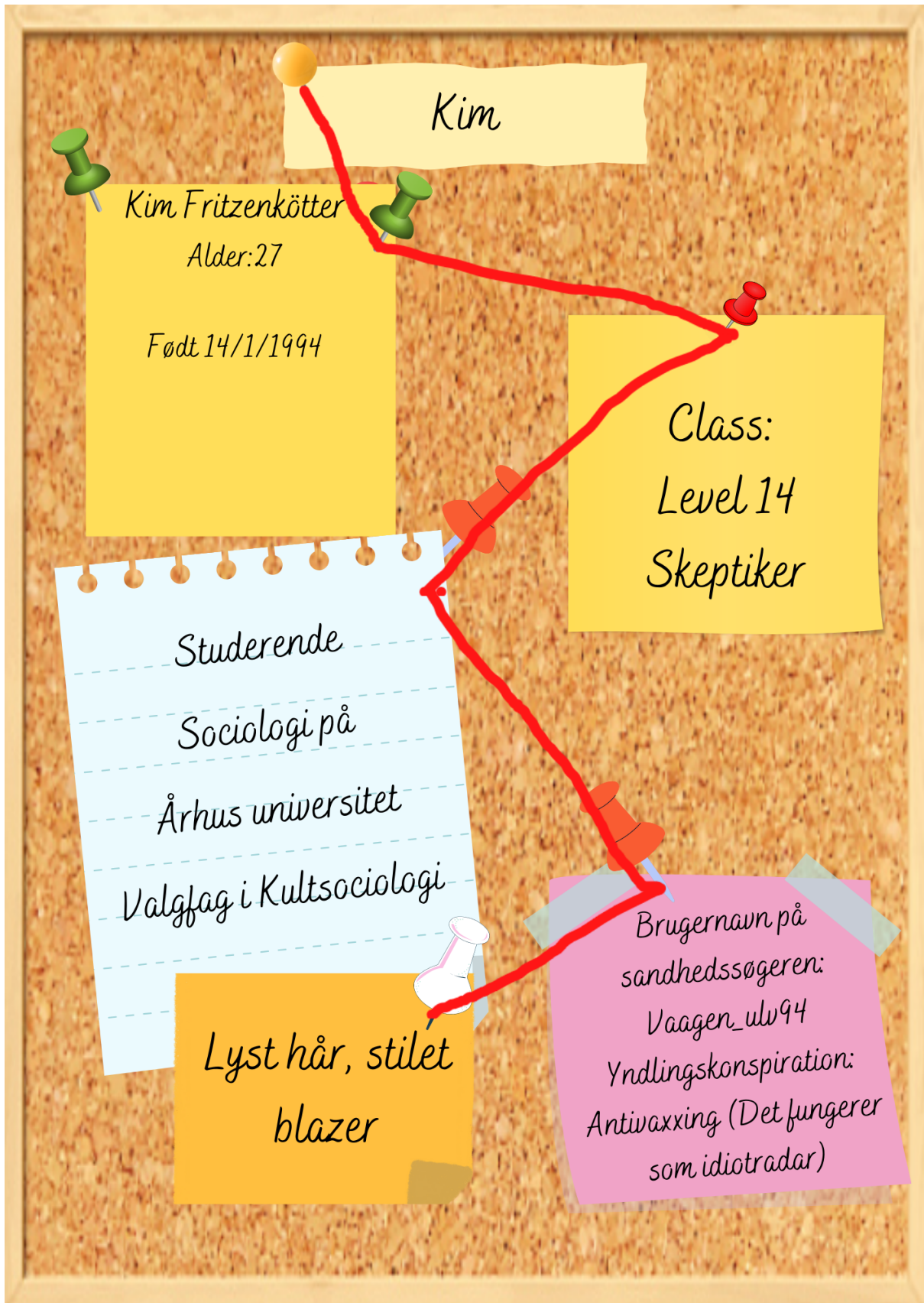
En lille ring der viser at i tilber' mig

Men alting ændrer sig

Jeg rejser væk fra dig

Men I skal aldrig nogensinde glemme mig"

Det er her, vi pauser og gruppen får lov at fortælle deres slutning. Hvor grum, komisk, tragisk eller absurd er op til jer, men husk at jo mere det forpurres, jo højere er prisen for karaktererne.

Kim Fritzenkötter

At være fra lkast er noget lort, når man ingen interesse har i håndbold. Det er også noget lort i det hele taget. Det har Kim været klar over, så længe tilbage de kan huske. Med en far der skred før Kim blev født og en mor på overførselsindkomst, var deres odds helt ad helvede til fra start af.

Kims eneste fornuftige familierelation er deres halvlillesøster, Irene. Efter moderen fandt et onlinecasino på DK4 da Kim og søsteren var ganske små¹ var Kim og Irene nødt til at klare sig selv. Kim måtte tage klatreturen fra socialklasse 5 på en diæt bestående af toastbrød og syltetøj.

I folkeskolen klarede de sig godt fagligt, men socialt var det svært at passe ind. For det første kunne de hverken identificere sig med de brovtende drenge eller de perfide pigebørn, og Kim faldt derfor lidt ned mellem to binære grupper. For det andet havde Kim massive tilknytningsvanskeligheder, og selvom de var vellidt af lærerne, forhindrede deres angst for at danne betydningsfulde relationer dem i at falde til nogen steder.

Kim skiftede folkeskole flere gange i løbet af sin opvækst. Karaktererne var i top, og det lykkedes dem at holde et vågent øje med Irene, der var populær blandt klassekammerater og lærere, og ikke havde behov for at skifte skole.

Mens Kim sled i skolen og på avisruterne, og Irene kom afsted til børnefødselsdage og senere konfirmandfester, fandt deres mor lige så stille et fællesskab med andre midaldrende kvinder der var blevet tabt af deres egne ambitioner. Efter mor opdagede Kandis via en gammel veninde som tog hende med til en koncert, lavede hun op.

Frem for at sidde i den lille families nikotingule lejlighed og spille penge de ikke havde op, gik hun til koncerter, deltog i læsegrupper² og begyndte at gøre noget ud af sig selv og hjemmet. Der kom blomster i krukkerne, luft i værelserne og billeder på væggene. Mest af Kandis' forsanger, Johnny Hansen. Men billeder! Det var som om hun var vågnet af en tåge.

Selvom denne opvågningen virkede positiv, gik det som det hurtigt gør i Udkantsdanmark: Dårligt. Kims mor faldt over een af Kandis' pengemaskiner: Den populære app, Kandis-Crush.

Til øresønderrivende komprimerede Kandis-hits via telefonhøjtaler matchede Kims mor billeder af medlemmerne i timevis. Kombinationen af hendes latente ludomani og hendes euforiske besættelse af det uofficielle danske schlagerkorps var giftig. Kims mor sank længere ned i sit mentale dynd. Og blev liggende. Først kom sanktioner for fordi hun udeblev fra møder med kommunen. Så kom kviklånene til at betale mikrotransaktioner i spillet. Så kom liggesår og flegmatisme over absolut intet at opnå i denne verden. Og Kim havde fået nok.

---

¹ Og traf, hvad man i retrospekt kan beskrive som "en række uhensigtsmæssige økonomiske beslutninger".

² Læsegrupper er måske så meget sagt. Hun nærstuderede Kandis' lyrik sammen med andre sørgelige eksistenser. Og med nærstudere mener vi "sidde og lytte til Kandis" og forsøge at overbevise hinanden om at hjerte og smerte ikke er en runde lyrisk opkast.

Kort før Kim fyldte atten flygtede de til Aarhus. Beslutningen var ikke nem, for Irene var stadig i Ikast. Efter mange, lange snakke overbeviste hun dem om, at de skulle tage afsted. Hun skulle nok klare sig. Det havde Kim jo lært hende.

Kim var fast besluttet på at bryde den sociale arv. Og på at lære de sociale spilleregler. Ved siden af et intensivt studenterkursus på Aarhus Akademi læste Kim tykke bøger om kommunikation, socialpsykologi, manipulation og ledelse. Så snart studenterhuen var i hus fortsatte de på universitetet.

Kim fik en plads på sociologi og sin egen personlighed, langt fra Ikasts dåsebajerkultur og middelmådighedsforherligelse. Langt fra dansktop og håndbold. Kim lærte at passe ind blandt sine medstuderende med deres forældre i Trøjborg og deres forældrekøb i midtbyen. De bingewatchede Paradise Hotel og De Unge Mødre som et sociologisk studie, drak mikrobrygget rødvin og førte diskurser til langt ud på natten. På universitet forfinede Kim sine studier i at assimilere tøj, livsstil og holdninger. Kim har 200.000 kroner i studiegæld, men endelig adgang til cold, hard kulturel kapital.

I flere år skænkede Kim kun Ikast tanker, når de talte med Irene. Men under et valgfag i religionssociologi opdagede Kim en del paralleller mellem Kandisfanklubbens opførsel og diverser kulter rundt om i verden. Først tænkte de, at det nok var en observation der var farvet af egne oplevelser mere end den havde hold i virkeligheden. Kim slog tanken hen til en anden dag. Den verden var fortid for dem.

Et par måneder senere havde studiegruppen endnu en session, hvor de sparkede nedad på de intellektuelt underlegne. Studiegruppen var faldet over hjemmesiden sandhedssoegeren.geocities.org, hvor de mest tragiske samfundstilfælde deler stavefejsbefængte konspirationsteorier med hinanden. Det var fryd og gammen, indtil Kim opdagede den 25 sider lange tråd om Kandis-konspirationen. At Kandis ikke er et band, men en kult. At Johnny Hansen er en vampyr, der suger liv og ressourcer ud af de dedikerede fans. At hjernevasken efterlader ofrene letargiske og ugidelige og ude af stand til at trække sig selv op af deres mentale slim. Selv om Kim ikke har meget til overs for konspirationsteorier - hvad enten de handler om Nessie, vacciner eller chemtrails... - så var der måske noget om sagen her?

De andre grinte og læste op for hinanden. Kim grinte med. Kim ved godt hvordan man griner uden at have det sjovt.

Den nat sov Kim ikke godt. Antioxidanterne i rødvinen blandede sig med martrede drømme.

Kim så sin mor på sofaen, Irene i køkkenet, som en lille pige, alene, forladt, uden Kim, uden far, uden Irenes ukendte far uden andre uden Kim, og de havde forladt hende ligesom far og ligesom Irenes far og...

Kim vågnede med et sæt. 04:37. Midt på morgenens ensomme timer. De pakkede tasken, tog blazeren og baskerhuen på og hoppede på toget til Ikast.

Interventionen gav bagslag. Kim havde håbet på at kunne hive moderen tilbage til virkeligheden. Og måske give den nu 17-årige Irene en mor der ikke er stuporøs og ugidelig.

Kim ville faktisk flytte hjem igen. De havde indset, at de var stukket af. Og at deres plads var der, hvor de kunne hjælpe Irene og få moderen på ret køl.

Det gav bagslag. Det er velkendt at de hjernevaskede solidificeres i deres overbevisning når de præsenteres med factae som kontradikterer deres vrangforestilling. Kim var kommet hjem for at fortælle hvordan verden i virkeligheden så ud. Men moderens reaktion efterlod Kim flad som en pandekage.

Godt bakket op af sine venner i fanklubben, erklærede moderen Kim en "dårlig indflydelse" og "bedrevidende storbysnude" der rakkede ned på og spolerede den livskvalitet moderen ellers havde fundet i fanklubben og dens fokus på sol, sommer, kærlighed og evig troskab. Med uforrettet sag måtte Kim slukøret tage tilbage til Aarhus. De overvejede at tage Irene med. Men hvad ville de være for en person, hvis de opfordrede Irene til at forlade moderen?

Kims mor afbrød al kontakt til dem og flyttede sammen med Irene til Hurup for at hellige sig tilværelsen som "rejsende i livsglæde". Kim resignerede til et hipsterliv i Aarhus og forsøgte at glemme sit svigt af søsteren, og måske også sit svigt af sig selv. Det gik. For Kim ved godt hvordan man glemmer uden at få det godt.

Kim slutter sig til ekspeditionen

En aften efter en lang vagt tikker der en venneanmodning ind på snapchat.

Kim har godt nok for vane ikke at acceptere anmodninger af ukendt afsender. Men de genkender brugernavnet. MinRene, det kælenavn Kim gav sin lillesøster dengang de var børn. Kim accepterer og kort efter følger en videobesked. Ganske rigtigt. Det er hende.

Hun ser forskræmt ud. Træt. Kim havde ret dengang, det her er ligesom en kult. Der er tvungen fællessang, der er ulønnet arbejde, der er kummerlige vilkår og Irene vil væk.

Kim husker den lange tråd om kandiskonspirationen på sandhedssoegeren. Havde de sølvpapirshatte faktisk ramt rigtigt for en gangs skyld? De tjekker hjemmesiden igen. Og fandeme ikke om der er en ny post, denne gang om en ekspedition til at grave nærmere.

Kim skriver et halvhjertet svar, som de mener bør overbevise sølvpapirshætteerne om at de er een af dem. De ser ikke frem til at omgive sig med antivaxxere og chemtrailforskrækkede landsbytosser, men det virker som den bedste mulighed for ikke at stå med projektet ene person. Kim pakker blazeren og baskerhuen. De skal til Hurup.

Orla Stauenberg

Orla er født i 1965, og voksede op i en ideel kernefamilie med mor, far, lillesøster og grim hund i en lille by i Himmerland. Hans opvækst var tryk, og Orla var populær i folkeskolen. Orla var høj og stærk, og som teenager gik blev han holdkaptajn på det lokale håndboldhold. Derfor har han den dag i dag fremragende lederegenskaber, hvis han selv skal sige det.

Og det skal han. Ofte.

Håndboldens, og dermed Orlas, storhedstid stoppede imidlertid brat da han ved en afgørende kamp mod holdet fra Ikast pådrog sig en mindre knæskade. Selvom lægerne ikke kunne finde overrevne ledbånd eller beskadigede knogler, fik knæskaden afgørende betydning for den 19-årige Orla. Han måtte opgive drømmen om en håndboldkarriere og blev ansat i det lokale papirusseri. Og denne grusomme tragedie blev startskuddet til en dommedagsspiral af selvynk, kortbølgeradio og kedsommeligt kontorarbejde.

Hvor Orla før var populær og udadvendt, trak han sig nu ind i sig selv. Berøvet sin identitet som håndboldjock mistede han vennerne fra folkeskolen og gymnasiet. Han udarbejdede et narrativ om at universet og sundhedsvæsenet havde konspireret til at få ham ned med nakken. Han var ikke interesseret i løsninger. Det var nemlig synd for Orla. Og dem der ikke ville snakke om ham, gad han ikke snakke med.

I sin tiltagende isolation brugte han uhyre mange timer på kulørte blade om verdens konspirationer, bøger fra obskure forlag og amatørradio med under 100 lyttere. Überpapirnusseführeren på kontoret holdt ikke rigtigt øje med hvad han lavede på arbejdet, så der var god tid til at få tankerne længere og længere ud af tangenterne. Og Orla holdt sig for sig selv i sin ynk.

Jo mere hans fysiske verden skrumpede, jo mere voksede vores hans intellektuelle liv, og jo mere lærte han om verden. Med kortbølgeradioen i det ene øre og et øje på sine sære blades bagsider fandt han fællesskaber af andre uheldige, udstødte og genuologisk udfordrede. Han lærte om alternative modeller for solsystemet, atlantiske opfindelser og regeringens hemmeligheder, som holdes skjult for den almindelige dansker. Han lærte at se klart, hvor andre så syner.

Orla er nu en lærd mand, synes han selv, og han lærer gerne fra sig. Omend onde tunger siger, at Orlas lærdom aktivt aflærer kritisk tænkning og virkelighedssans, ved Orla godt at det er præcis hvad globalisterne ville sige hvis han havde ret - hvilket han jo altså har - og det giver ham lyst til at brække sig i munden på dem gentagne gange.

Som 35-årig blev Orla endelig tilkendt førtidspension. For Orla betød det en kærkommen udvej fra det etablerede samfund. Nu kunne Orla dedikere al sin tid til at designe den perfekte metaforiske sølvpapirshat!

For at komme væk fra barndomsbyen og mennesker som kendte hans ansigt, fandt han et billigt håndværkertilbud i den uanselige flække Hurup.

Orla faldt godt til i Hurup. Det var en hyggelig lille by der godt kunne rumme hans mærkelige tendenser - og endda havde et par andre særlinge så han ikke stak helt så meget ud. Men ikke alt i Hurup åndede fred; for i årene mens Orla holdt øje med verden fra sit utætte domicil, tog byen en drejning. Mørket sneg sig ind på byen. De lokale så sig fortryllede. Ikke af mørke kræfter eller skyggeregeringer. Men af simple akkordprogressioner og halvdårlig lyrik.

Orla sidder nu i sit faldefærdige pragtpalæ og skuler ned ad gaden. Hvor Hurups byliv tidligere havde plads til langhårede trækrammere og regeringsskeptiske åndemanere virker det til udelukkende at omhandle dansktop-orkesteret Kandis og frontmanden Johnny Hansen. Faktisk i så høj grad, at Orla tænker der må være alle mulige underlige fugle i mosen.

Mens Orla observerede Kandismanien i byens gader, viste internettets spæde begyndelse sig at være en sand guldgrube for ham; for her var både ligesindede, beviser på mange af de ting han allerede mistænkte - om både fremmede civilisationer og dansk schlager - og et publikum der begejstret så Orla som en autoritet.

Orla har - i modsætning til de fleste af sine jævnaldrende - fulgt ret godt med den teknologiske udvikling og er ganske ferm når det kommer til internettet og moderne gadgets. Det - og den gamle, misforståede håndboldkaptajn i Orlas baghoved - har desværre den følgevirkning, at han selv synes han er den oplagte leder af enhver gruppe han involverer sig i. Han har altid mere erfaring end de yngre medlemmer og han er altid bedre til at researche og følge med tiden end sine jævnaldrende.

På trods af at være fulgt godt med i den teknologiske udvikling, sidder Orla ellers stabilt fast i sine vaner og rokker sig sjældent ud af stedet. Hverken intellektuelt eller fysisk. Han har ikke opnået ret meget i sit liv, men to bedrifter er han dog særligt stolt af. For det første udgivelsen af bogen "Kunsten at Illuminere Illuminati", udgivet som E-bog på forlaget Lorem Ipsum, der har solgt dusinvis af eksemplarer. Dusinvis! For det andet, hans magnum opus, hjemmesiden sandhedssoegeren.geocities.com.

Hjemmesiden indholder et væld af "viden" om diverse konspirationer, men det sande tilløbsstykke er forummet, landets største træfpunkt for det sølvpapirsklædte segment af befolkningen. I et slaraffenland af underkategorier forefindes tusinder af tråde om vacciner, globale hemmelige dagsordner, bigfoot, sataniske

sammensværgelser og alt derimellem. Orla har kørt hjemmesiden i årtier og enorme mængder af hans fritid går til at være administrator på siden, da han ikke tør betro ret mange af brugerne med det store ansvar at være admin.

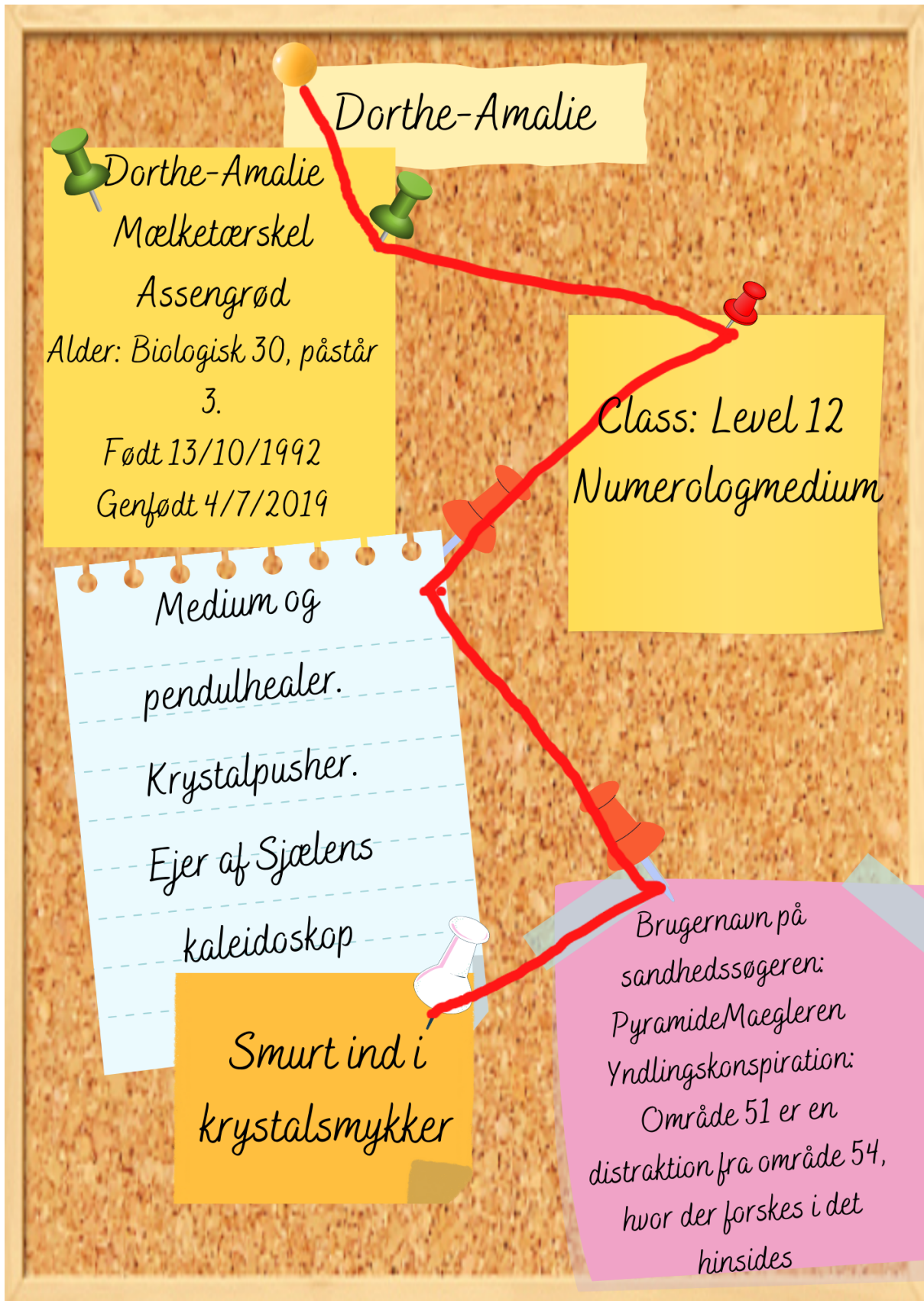
Som den fødte leder ved Orla hvad der skal til for at være leder. Han synes selv at han har alt der skal til for at være det. Og han bliver godt gnaven hvis han ikke bliver vist den respekt han fortjener!

Orla starter ekspeditionen

Det er en mørk, sen aften i Hurup. Orla sidder og luger ud i posts fra folk der tror på vacciner og ikke mener månen er en roterende parabolsatellit, men hans hjerte er ikke helt i det. Tankerne kredser om den tiltagende besættelse af Kandis der hersker i byen. Fårk (sheeple) strømmer til i hobetal. Faktisk kommer der så mange mennesker til at boligmarkedet slet ikke kan følge med og der nu er opstået en teltlejr mens nye huse opføres i rekordtempo. På alle tidspunkter af døgnet kan man høre Kandiseret fællessang fra de håbefulde sjæle der håber på snart at få en bolig. Det nærmer sig oktober og kulden sniger sig ind i soveposerne.

Fra sin fodkolde residens ser Orla en skæv eksistens i mængden. Som ikke synger. Som ikke har et ækelt, gult jakkesæt på. Og som ikke er velkommen. Han griber sin kikkert og mundaflæser kritiske spørgsmål; Hvad vil alle de fans i byen? Hvorfor må man ikke nærme sig Johnnys hjem? Hvad skjuler de sataniske skjalde i Hurup?

Orla ser figuren blive slæbt væk af kutteklædte Kandis-kultister. Han fatter sympati for denne fritænker, som - ligesom han selv - stiller de spørgsmål fårk ikke tør. Orla sniger sig efter dem, men taber dem af syne. Og her starter Orlas tredje store livsopgave; Konspirationen om Kandis' Karriere.

Dorthe-Amalie Mælketærskel Assengrød

Dorthe-Amalie husker tydeligt den dag hun blev født.

Hendes krop var 27 år gammel da hun mødte verden for første gang. Nogle påstår godt nok insisterende at født er noget man bliver når ens krop kommer til verden, men det er noget snæversynet, legeme-fokuseret ævl.

Næ nej; "født" er noget man bliver når man begynder at *eksistere*. Og den dag står mejslet i Dorthe-Amalies hukommelse, for det var alligevel noget af et skift.

Dorthe-Amalies fødsel fandt sted hos Ravindra Høfeber, Danmarks førende numerologiske medium- Den dag var ikke en genfødsel, men tilblivelsen af et helt nyt individ; En ung kvinde ved navn Louise Jespersen havde en tid hos Ravindra, og gennem analyse af hendes 27-årige krop opdagede hun og Ravindra, at denne krop var beboet af en andens sjæl; en 88-årig kvinde ved navn Dorthe, der som spiritualist og medium havde valgt ikke at forlade Jorden ved sin bortgang i '76. Ved erkendelsen af Dorthe fik Louise en åbenbaring³; de to sjæle måtte forenes i ét væsen, et nyt væsen. Louise var ikke længere blot Louise. Den nyfødte skabning dannet i foreningen af to væsner tog navnet Dorthe-Amalie⁴. Og som sin første opdagelse indså Dorthe-Amalie at hun havde arvet Dorthes synske evner - hvilket skete da en forbipasserende ånd fortalte Dorthe-Amalie at hun skulle skifte Jespersen ud med det mere mundrette og lykkebringende "Mælketærskel Assengrød".

Dorthe-Amalie var Ravindra evigt taknemmelig for at have hjulpet hendes sande jeg på vej. Hun indså, at Ravindras arbejde var for vigtigt og for stor en opgave til een kvinde, og med Ravindras velsignelse slog Dorthe-Amalie sig ned som spirituel iværksætter.

I Holte åbnede hun "Sjælens Kaleidoskop", hvor hun fungerer som numerolog, medium og pendulhealer. Desuden forhandles her et væld af krystaller, æteriske olier, kosttilskud og totalt videnskabelig "faglitteratur" om spiritualitet og hvordan tankens kraft kan manifestere de ting du ønsker i tilværelsen.

På trods af den solide mængde instagramspirituelle hvide storbyhipstere i Holte gik forretningen imidlertid ikke ligefrem strålende de første måneder. Dorthe-Amalie tog derfor imod en lettere tvivlsom forretningsmulighed; Videresalg af krystalpyramider.

---

³ Det er muligt at det mest var Ravindras åbenbaring, men eftersom Louise skulle betale dobbelt for konsultationen, som viste sig at være en dobbeltkonsultation - så ville hun altså gerne have noget for pengene, nå!

⁴ Hvis hun skulle have heddet Dorthe-Louise havde hun været nødt til at tage Hirsekiks som mellemnavn, men det syntes hun lød åndssvagt.

Tilbuddet, som Dorthe-Amalie fik gennem een af sine kunder var simpelt: Dorthe-Amalie skulle købe et mindre parti krystalpyramider, som er garanteret at heale chakraer og udvide auraen hos ejeren. Der var et ret massivt indskud, men kunden lovede Dorthe-Amalie at hun ville tjene pengene trefold ind inden længe; for hun skulle kun sælge pyramiderne til kunder, som accepterede at binde sig til at forestå et videresalg af tre pyramider fra Dorthe-Amalies pyramidestak.

Det var en idiotsikker forretning. Blev hun lovet.

Dorthe-Amalie kæmpede i flere måneder, og fik desværre langt flere krystaller ind ad døren end hun kunne afsætte. Situationen blev værre, og kviklångælden voksede og voksede. Men en dag kom Dorthe-Amalies medium-evner hende til undsætning: Ved hjælp af et Ouija-bræt og en samling velduftende olier fik hun atter kontakt til den ånd, hun mødte hos Ravindra Høfeber. Helt uden at grine fortalte ånden at Dorthe-Amalie skulle sætte alt ind på internetsalg, og starte på sandhedssoegeren.geocities.dk.

Med nogen skepsis oprettede Dorthe-Amalie en bruger på et forum hvor "oplyste danskere kan diskutere tro, vacciner og liv udenfor vores verden". Men her fandt hun et slaraffenland af modtagelige kunder. Et par fikse posts senere flyver hendes krystaller og olier af hylderne som det sunde vaccine-alternativ de er. Af uransagelige årsager smittes enkelte brugere på forummet alligevel, men med lidt vejledning når de hurtigt frem til at det må være fordi de ikke har nok krystaller omkring sig. Og salget går strygende.

Dorthe-Amalie er egentlig på bunden et mildt væsen. Men som en person der har levet flere liv end du har, og trukket sig selv op ved støvlestropperne og bygget en forretning op fra bunden - så er det langt fra sikkert at *nogen* kan fortælle Dorthe-Amalie noget, hun ikke ved i forvejen.

I tilfælde hvor Dorthe-Amalie mødes med facts eller holdninger som udfordrer hendes verdenssyn, vil hun bevidst ignorere andre, afbryde dem og fortælle dem at deres manglende enighed skyldes stupiditet og ignorance. Måske vil de forstå hele sammenhængen en dag. Men det bliver nok først i næste liv, når de har fået en ny hjerne, *haha!*

Ej, Dorthe-Amalie... Det var ikke sødt sagt. Det må vi tænke lidt over til næste gang, ikke Dorthe-Amalie? Jo, lad os det, Dorthe-Amalie. Også hvis den næste er lige så ignorant som ham? Nej, så er det okay. Vi kender jo sandheden, ikke Dorthe-Amalie? Vi har trods alt talt med de døde...

Nuvel, de afdøde taler ganske rigtigt med hende, men da den salige Dorthe desværre led af slangeolieinduceret demens og Dorthe-Amalie har arvet noget af dette... så glemmer hun altså en stor del af hvad hun hører.

Dorthe-Amalie slutter sig til ekskursionen

I dag har været en god dag. Der var overskud i butikken da Dorthe-Amalie lukkede, hun har fået flere nye følgere på Instagram og der er ingen der har været uenige med hende hele dagen. Hun er derfor dejligt tilpas da hun drikker sin nat-the og arrangerer krystallerne omkring sig i sengen.

Dorthe-Amalie har ofte drømme der tydeligt er et tegn fra kosmos, men i nat er tegnene tydeligere og drømmen står som mejslet i en krystal da hun vågner. I en lille flække i Jylland er der tumult i det hinsides, der er dårlig energi i hele byen, de afdøde lider og en mørk skikkelse svæver over det hele, svøbt i gule laser. Der er et tydeligt budskab her; et sted i Jylland er der en hel by med akut krystalmangel! Den skal blot identificeres. Hun tænder sin computer og skal til at opdatere sin drømmejournal på sin blog, men hendes opmærksomhed fanges af en ny tråd på sandhedssoegeren.

Selveste administratoren på hjemmesiden, Orla, har en mistanke om at noget råddent er under opsejling i en flække på Thy;

Orla forsøger at samle tropper til en tur til Hurup for at afdække hvad der rører sig. Desværre har han fuldstændigt overset at problemet er af spirituel karakter - men ikke alle kan være så åbne for det hinsides som Dorthe-Amalie.

Efter en hurtig billedsøgning på nettet viser det sig, at byen fra Dorthe-Amalies drøm er forenlig med Hurup Thy. Det afgør sagen for Dorthe-Amalie. Hun skal til Jylland!

Magitte Prebenstjerne

Magitte er fra Fyn, der åbenbart rygtes at være fin, men hun tror ikke på rygter og andenhåndsinformation. Næ nej, Magitte tror kun på ting hun har set med egne øjne. For eksempel Big Foot!

Fra Fyn eller ej, så ville Magitte havet været fin uanset hendes ophav - eller i hvert fald fin på den. Magitte kommer nemlig ud af den prominente og velbeslåede Præbenstjerne-familie. Men hun var et ensomt barn. Hun havde ingen søskende, og hendes centimetertykke hinkestensbriller gjorde hende et nemt offer i folkeskolen, på trods af forældrenes rigdom og status. Hendes venner var få og flygtige.

Som enebarn uden interesser for aktiehandel, golf eller skræddersyede kjoler følte Magitte sig overset af både forældre og personale i hjemmet. Hvor meget hun end forsøgte at passe ind i forældrenes borgerskab, var det som om at hendes hjerne havde et andet styresystem end forældrenes. Både hun selv og forældrene længtes efter at finde hinanden, men det var som om de kom fra forskellige planeter. Magitte blev glemt det meste af tiden -og når forældrene engang imellem kom i tanke om at det nok var dem, og ikke Magitte, der burde gøre indsatsen skete det med store armbevægelser.

En sådan armbevægelse resulterede for 13-årige Magitte i en formativ oplevelse. Og det blev startskuddet til Magittes bevidsthed om, at man sagtens kan have ret selvom 99% af andre mennesker er uenige og påstår et eller andet om beviser.

Magittess forældre havde taget hende og barnepigen på ferie med på den amerikanske vestkyst. I et forsøg på at se lidt mindre ud som om de holdt til i et elfenbenstårn foregik det i en amerikansk lystyacht af en luksuscamper, som de kørte op og ned ad Cascadia i.

Een af de stjerneklare morgener var Magitte stået tidligere op end de andre. Autocamperen var parkeret op ad en nærliggende skov, og bedst som Magitte stod og missede med øjnene fik hun øje på en stor klump pels i skovkanten. To gule øjne skinnede klart, og væsenet rejste sig langsomt op og vinkede til Magitte inden det forsvandt ind i skoven. Eller, det er i hvert fald sådan Magitte husker det!

Pludselig følte Magitte sig speciel. For første gang i sit 13-årige liv vidste hun noget, ingen andre vidste. Hvor hun før trissede rundt på må og få og forgæves prøvede at efterkomme forældrenes forventninger, havde hun nu fundet en mission. At se, hvad andre har overset. At lære hvad andre ikke tør vide.

Magitte slugte nu alt hvad hun kunne komme i nærheden af om rumvæsener i Appalachia, danske Ellepiger og glemte og ignorerede dyrearter. Hendes forældres

ekstravagante feriebudget var den perfekte måde at komme ud i verden og lede efter spor på, at verden ikke er som konventionelle, bøvede borgerdyr har hjernevasket sig selv til at tro den er.

Som ung pige brugte Magitte sit underhold på at flytte for sig selv og tage et brevkursus i cryptozoologi fra University of Sealand. Hendes fancy akademiker-familie vedholder at det ikke er en ægte uddannelse og qua familiens quasi-adelige status, er Magitte lidt af en skamplet på Præbenstjerne-slægtens omdømme. Derfor må Hr. Fader og Fru Moder også jævnligt bruge både penge, kontakter og indflydelse på at holde Magittes nyeste vanvittige bogudgivelser fra at blive udstillet i sladderpressen.

Sådan gik flere år, hvor hendes omgangskreds var udelukkende virtuel, og med varierende grader af virkelighedsfornemmelse. Magitte fandt dog en enkel gruppering uden for cryptozoologiens verden hvor hun blev taget varmt imod; Kandisfans!

I endnu et forsøg på at normalisere Magitte (nu med lidt mindre armbevægelser) gav hendes forældre hende en VIP-oplevelse til det mest mundane og forudsigelige populærmusik de kunne finde. Magitte var egentlig imod at tage afsted, fordi hun skulle afsted alene, men da hendes computer alligevel var til reparation, tog hun imod tilbuddet.

Magitte blev overrasket. Positivt overrasket. Ikke blot stillede de ingen spørgsmål til Magittes akademiske kvalifikationer, tværtimod blev Magitte respekteret for sit intellekt og sit uddannelsesniveau. Og kultfiguren, Johnny Hansen - forsanger i Kandis - blev hendes nye idol. Hans styring af masserne, hans popularitet, hans blonde hår og hans kommando over eget liv og karriere - gjorde at Magitte havde fundet en faderfigur, hun kunne identificere sig med.

I Kandis-miljøet accepterede folk stiltiende når Magitte forsøgte at dele al den viden hun har om om afskyelige snemænd og nulevende dinosaurer, måske primært fordi det faldt i et med de andre totalt ubrugelige samtaler folk i de kredse førte, men det slog aldrig Magitte det måske var sådan det hang sammen. Magitte var endelig sluppet ud af ensomheden på sine egne præmisser.

Hendes begejstring førte hende til flere euforiske koncerter med folk i afdankede polyesterjakkesæt. Men allerede et halvt år efter, skulle en oplevelse i Hurup få fatale følger for hendes tilhørsforhold til kandiskulturen.

Magitte var taget til koncert i Kandis-fanclubbens højborg i Hurup. Efter en septikulær⁵ koncert, hvor hun købte løs af rædsomt Kandis-nips, spottede hun selveste drømme-Johnny på vej backstage. Optændt af koncerten sneg hun sig efter

---

⁵ Det er altså ikke det samme som spektakulær.

ham for at få signeret nogle af sine nyindkøbte rædderligheder, men da hun listede hen til døråbningen, så hun Johnny tale med en skælet figur i gule, lasede rober.

Forfærdet flygtede Magitte. Tænk, at hendes elskede Kandis ville omgås sådan en skabning! At hendes nyfundne fællesskab tolererede et firbenemenneske⁶ i deres midte! Magitte forsøgte først at advare sine venner i fanklubben, men ingen ville tro hende og det på trods af, hvor grundigt hun havde lært dem om farerne ved disse skabninger og deres dagsorden. Det resulterede blot i hun blev udstødt af fællesskabet og ingen ville lytte. Den dag i dag, advarer Magitte stadig om tobenenes indtog i Danmark på sin blog "Cryptozoologik for Burhøns" i håb om, at få advaret tosserne i den danske befolkning i tide.

Magitte har ofte fået at vide af diverse læger at hun ikke ser ret godt, men det tror hun så absolut ikke på. Ligesom med vacciner, er det bare noget globalisterne prøver at prakke en på, så de kan tjene penge på befårligheden der sluger det hele råt. Desuden, hvis Magitte havde så dårligt syn, hvordan skulle hun så have fået øje på både Bigfoot, Nessie og Johnny Hansens reptil?

Magitte slutter sig til Orlas ekspedition

En aften sidder Magitte og surfer på sandhedssøgeren.geocities.com. Sandhedssøgeren er eet af de fora, hvor hun finder ligesindede at diskutere med. Folk der heller ikke tror på den propaganda, tobenene stopfodrer os med. Hun har publiceret sin seneste teori om at landets populære musikere (i anonymiseret form, naturligvis) er lige så infiltrerede som regeringen, Jehovas Vidner og politiets specialstyrker. Men selvom hun har trykket refresh mindst fire gange er der stadig intet svar.

Slukøret går Magitte tilbage til forummets forside. Og som et chemtrail på en klar himmel ser hun det; en ny tråd er postet - om Kandis! Om Hurup! Med dunkende hjerte klikker hun ind og opdager at den er postet af selveste Orla

Efter at have skimmet tråden er Magitte en tand skuffet over det faktum at Orla ikke nævner reptilfolk en eneste gang, den del af konspirationen må han have overset. Nuvel, selv en perfekt seende høne kan overse enkelte korn hist og her. Det ved Magitte jo alt om, for hun ser klarere end nogen anden!

En ekspedition om at grave dybere i Hurup og Kandis. Magitte er klar!

---

⁶ Magitte kalder i øvrigt arten for Toben, fordi de er Firben som går på to ben...

Phillip “NekroPhillip” Mortensen

Som barn af to stockphoto-generiske forældre i sønderjylland havde Phillip - i skarp kontrast til hvor besynderligt et individ han er blevet - en helt normal og kedelig barndom.

Phillip voksede op på Als, og udviste som barn ingen rigtige interesser, udover at glo på græsplænen og stirre ind i forskellige typer savsmuldstapet. Hans jævndrende interesserede ham rundt regnet lige så meget som de interesserede sig for ham; og der var ingen der mistænkte ham for at være andet end en lidt fraværende potteplante klædt ud som en ranglet provinsknægt.

Det eneste marginalt interessante ved Phillip var en lidt... pudsig reaktion over for bestemte bygninger. At han fik udslæt, hjertebanken og rædsomme ledsmerter hver gang familien tog i kirke. Mens lægerne afskrev symptomerne som “prostatiforme neuroser” tog hans lidelser til, og i en alder af 13 somre havde Phillips tilstand udviklet sig til en klinisk cruxofobi.

I en omgange psykose-light fandt Phillip fandt nu en antikristen knage at hænge sin identitet op på; kort efter sin konfirmation opdagede han black metal, og i et forsøg på at afværge det gode og generiske begyndte han at male omvendte kors i ansigtet.

Og det hjalp. Om det var reelt, eller een eller anden form for uhellig placebo vidste han ikke. Men Phillip bildte sig ind at hans corpse paint kunne modvirke den galoperende krucifixaversion han havde levet med så længe. I sin nye uniform var han ikke længere den sårbare kedelige dreng som fik evangeleptiske anfald hver gang han gik forbi kirkegården. Han var... NekroPhillip.

Desværre for lille NekroPhillip havde han stadig et større problem. Selv med en ansigtsmaling som en indavlet black metal Tivoliklovn var Phillip stadig klaphamrende insignifikant. Og selv i sin nye uniform var der ingen der tog notits af ham. Særdeles frustrerende, når man bare gerne vil have opmærksomhed.

I løbet af Phillips teenage-år flyttede han og forældrene rundt omkring i Sønderborgs opland. Forældrenes rationale var, at Phillip trængte til en ny omgangskreds så han kunne få andre hobbyer end djæwlskaff og döbbelpedal. Men lige lidt hjalp det. For Phillip havde ingen omgangskreds. Hans ignorante forældre havde bare så lidt interesse i ham at de ikke havde bemærket at ingen andre havde interesse i ham heller.

Deres konstante forsøg på at konformere ham med ligusterfascistisk propaganda havde dog en effekt. Da han som 22-årig flyttede til Sønderborg med sit sminkekit og

sin pladesamling var hans fast besluttet på aldrig at vende tilbage til provinsen (underforstået; "byer som er mindre end Sønderborg") eller dens småborgerlige, kaffeslubrende, dansktoplyttende, folkepensionerede horder.

For NekroPhillip blev naboerne i parcelhuskvartererne symbolet på hans frustrationer. Gamle damer som ikke er bange for ham. Velmenende familiefædre som smiler til ham selvom han ser vederstyggelig ud. Menighedsråd som fastholder at de gravsten må være væltet af sig selv. Skolelærere som ikke kommenterer på hans ghettoblaster og dumme piger som hverken afskyr eller ænses ham selvom han er malet som et pestlig og klædt ud som en vampyr der kun går i genbrugstøj.

Som voksen har Phillip ikke udviklet egentlige venskaber. Snarere drikkemakkere og andre sortmetalliske sjæle som ikke kan lide at nogen kan lide dem. I Sønderborgs regnvåde mørke har han fundet et miserabelt fællesskab, som - ligesom Phillip - har udviklet sin fremmedgjorthed til en paranoid offermentalitet. Han fordriver tiden med at surfe på nettet og snakke med ligesindede ansigtsløse cybertabere.

Phillip er ikke længere helt klar over om hans corpse paint er et skjold mod kors og kristendom, eller om det er et skjold mod forglemmelse og ligegyldighed. Han har prøvet at gå ud uden corpse paint få gange, men fik udslæt og ledsmerter efter få minutter i dagslyset. Han ved ikke om cruxofobien har udviklet sig til socialangst og angst for åbne pladser. Men han har ikke lyst til at udfordre skæbnen. Ikke længere.

Phillip er frustreret. Han er frustreret over at han ikke bliver taget alvorligt, selvom han er både klogere og bedre end alle andre. Han er frustreret over at han ikke tør gå uden corpse paint. Han er frustreret over at der ikke er nogen der lægger mærke til ham. Og han er frustreret over at alle andre har det nemt, at de ikke lider ligesom NekroPhillip.

...

Det er en mørk og uheldig nat. Phillips "ven", Dødsbo, er gået kold på sofaen, Anti-Kristian er ude at brække sig for sjette gang mens han mumler noget om Hvide Sande. Phillip sidder ved skærmen i en 11 guldøls brandert og misser med øjnene over sine 6 faner i Chrome, 6 i Firefox og 6 i Edge. Det er måske også fint nok at sprede sine søgninger lidt ud så man ikke bliver et mål for "dem". Ærgerligt at NekroPhillip ikke ved så meget om computersikkerhed som han tror han gør.

Han vælger en fane. Navigerer væk fra wikipedia-artiklen om atomspræghoveder i rummet og logger ind på Sandhedssøgeren. Sandhedssoegeren.geocities.dk er Danmarks største forum for konspirationsteoretikere og Phillip kommer her tit. En stille observatør. En lusker i skyggen. Phillip tror hverken på konspirationsteorier eller tilfældigheder - en dikotomi som han ikke kan se ironien i - men finder dejlig meget inspiration til sit black metal i folks teorier om sataniske komplotter.

Denne nat fanges hans martrede hjerne dog af noget særligt; en tråd der omhandler Kandis - det konforme, forhadte og afskyvækkende dansktop-band, som er soundtracket til Phillips rædsler i ungdomslivet. En hypotese om success som funktion af lyssky foretagender. En kommentar om okkulte tjenester og natlige aftaler.

[Indsæt forumtråden her]

Selvom NekroPhillip er tændt af tanken om forbund med fanden og okkulte organer lader han sig ikke føre på vildspor. Man skal jo ikke tro på alt, hvad man læser på nettet. Vel, Phillip?

Men for Phillip er den lokkende due ikke djævelskaben eller den hemmelige viden. Det sande guldkorn er muligheden for at få det forhadte Kandis ned med nakken. Phillip hader mange ting. Ligusterhække, dansktop, vejkirker og normalitet. Men hadet til Kandis har en chance for manifestation. Derfor skriver den døddrukne Phillip for en gangs skyld et indlæg, og slutter sig til den gruppe, som forumtråden forsøger at hverve folk til.

Phillip falder i søvn i alkoholsvimmelhed og lugten af gammel tobak.

I morgen går turen til Hurup.

Bilag

Original Forumtråd

Emne: researchekspedition til hurup**2022.09.21 12:55****[soelvpapirsdaddy65](#)**

kære alle

endnu engang er der et voksende problem i vores midte som den sovende befårlkning villigt overser. min hjemby, hurup, er igennem det sidste stykke tid blevet tiltagende suspekt. om det er noget i vandet eller i luften, kan jeg endnu ikke afgøre, men det er tydeligt at en eller anden fremmed strømning er kommet til og at ingen er villige til at gøre noget ved det

i hobetal valfarter folk hertil, og ALT handler nu om kandis og deres forsanger johnny hansen. jeg ved de er folkekære, men når både det lokale bodega og ejendomsmægleren i byen skifter navn til "kandisbranding" er der altså noget på spil. om bandet har solgt deres sjæle til djævelen, globalisterne, de korrupte politikere eller en eller anden afgud vides ikke. Men der er NOGET på færde.

derfor retter jeg min henvendelse til jer med åbne øjne, omløb i hovedet og klarsyn

jeg foreslår vi tager den logiske handling her, og laver vores egen research. vi må med selvsyn finde ud af hvad der stikker bag. Jeg foreslår vi mødes hos mig, nu på mandag. vi kan bruge mit hus som base

bedste hilsener **orla****2022.09.21 14:31****[PM_mig_sightings35:](#)**

I sandhed uhyggelige strømninger du melder om der!!!! Godt med et skarpt individ som dig til at råbe op!!! Jeg har engang selv befundet mig på de kanter og jeg kan love for at der er noget galt med både lokalbefolkningen og dyrelivet der i Hurup!!! Jeg deltager gerne i den her videnskabelige ekskursion og medbringer kikkert, sporingsgrej, vildtkameraer og lokkemad!!!!

kh magitte <3 <3

- Nyeste kryptid sightings: www.cryptozoologikforburhoens.dk !!!!-

- meld gerne jeres egne sightings! -

2022.09.21 17:06

PyramideMaegleren:

Energien i den her tråd er simpelthen SÅ konstruktiv. I har virkelig nogle velarrangerede chakraer, sådan generelt, lidt justering kan i nok have gavn af (se link i signaturen, venner! ;)). Jeg har faktisk så sent som i nat haft en drøm, der fortalte mig at der er noget HELT galt i det hinsides i en lille by i Jylland :O :O det kan umuligt være tilfældigt jeg ser den her tråd samme dag! Jeg pakker lidt ekstra krystaller så vi kan afværge onde ånder.

God energi herfra - Karmavenlige hilsner, Dorte-Amalie
- Danmarks eneste 100% negativitetsfri krystaller! Globalistfri Olier! Faglitteratur uden Censur! www.sjaelenskaleidoskop.dk -

2022.09.21 19:39

Vaagen_ulv94:

Jeg synes også det lyder som en noget fåret opførsel der fåregår i Hurup! Totalt noget globalistisk pis som vi bør rydde lidt op i før de vaccinerer os alle eller sådan noget. Godt man ikke er en dem der går med maske og tror på lamestream media. Jeg kommer og hjælper!!

-K.

2022.09.21 21:16

n3kr0phv11vp666:

Det lyder pissefee', både det der med at sælge sjæle til satan og at fucke med hvad fanden de laver i Kandis! no fucking way de tjener alle deres penge på musikken, makker. Jeg ved i hvert fald fucking Johnny hanson eller hvad han hedder har et ejendomsselskab. Jeg graver lidt. Jeg tager bajere og fakler med!

NekroPhillip 666 - Satan Belejre Danmark

Forumtråd om Maleriet

Emne: Hvad fanden er det for et dyr på det her billede?
attachment: Mærkeligt maleri.jpg

2022.09.25 01:24

Mothman_maiden39:

Så for helvede, sikke et fund af en sighting i har der! Det er jo en Byakhee! Et skønt overlap mellem cryptozoologi og det okkulte. Myterne siger de tjener kongen i guld, en eller anden afgud, kan sgu ikke lige finde navnet i mine noter, men i siger det haster så jeg poster straks og vender tilbage efter noget research.

2022.09.25 01:34

Vikki_vaccinefri24:

Enig med Moth, det er helt klart en Byakhee. Hvor i alverden er det i har fundet den? Anyway, det er sikkert nogle globalister der forsker i noget gift for befolkningen :X

2022.09.25 01:36

Oejne_på_indersiden6300:

Øh... er det Kos måske? Nogen siger Kosm.

2022.09.25 01:38

Okkult01e1349:

Guden hedder Hastur, fucking amatører! Suk. Det er godt nok gået ned af bakke for den her side, siden de gode gamle dage.

2022.09.25 03:15

squidforbrains:

Jeg bor i Rold Skov og camperer meget for at holde mig off the grid. har set noget lignende fra min hægekøje for nogle måneder siden. der er mange væsener i Rold Skov; underjordiske, bjergfolk, lange sorte og læderflaksere som den der. Det er ret velkendt heroppe. Videnskaben vil bare ikke anerkende det fordi det ikke passer med deres "agenda".

2022.09.25 03:16

squidforbrains:

@Okkult01e1349: ikke sikker på at læderflaksere er guder i sig selv. lyder som overtro i mine øjne. har du beviser? tænker mere det er en race/dyreart/kryptid som videnskaben ikke vil anerkende.

Forumtråd om det mærkelige tegn der dukker op

Emne: Nogen af jer der kender det her mærkelige gule tegn?

2022.09.25 01:17

The_Vork90:

Det er sgu da "det gule tegn" eller "the yellow sign"!!!

2022.09.25 01:23

Hesteman1337:

Ja tak, din klaphat, vi kan sgu da godt se tegnet er gult. Der er kraftedme så meget spam på det her forum efterhånden...

2022.09.25 01:25

The_Vork90:

Dit hovede er kraftedme lige så tomt som jordens kerne, og jeg tror der kravler firben ud af begge dele.

2022.09.25 01:29

KandisKnuseren69:

Hov, hov, hov. Kan vi lige bede om en sober tone? Det her børnehaveniveau hjælper ikke når vi har et mysterie at afdække. Nu må i hvirvelløse narrøve lige stramme op.

2022.09.25 01:34

Darth_Meier:

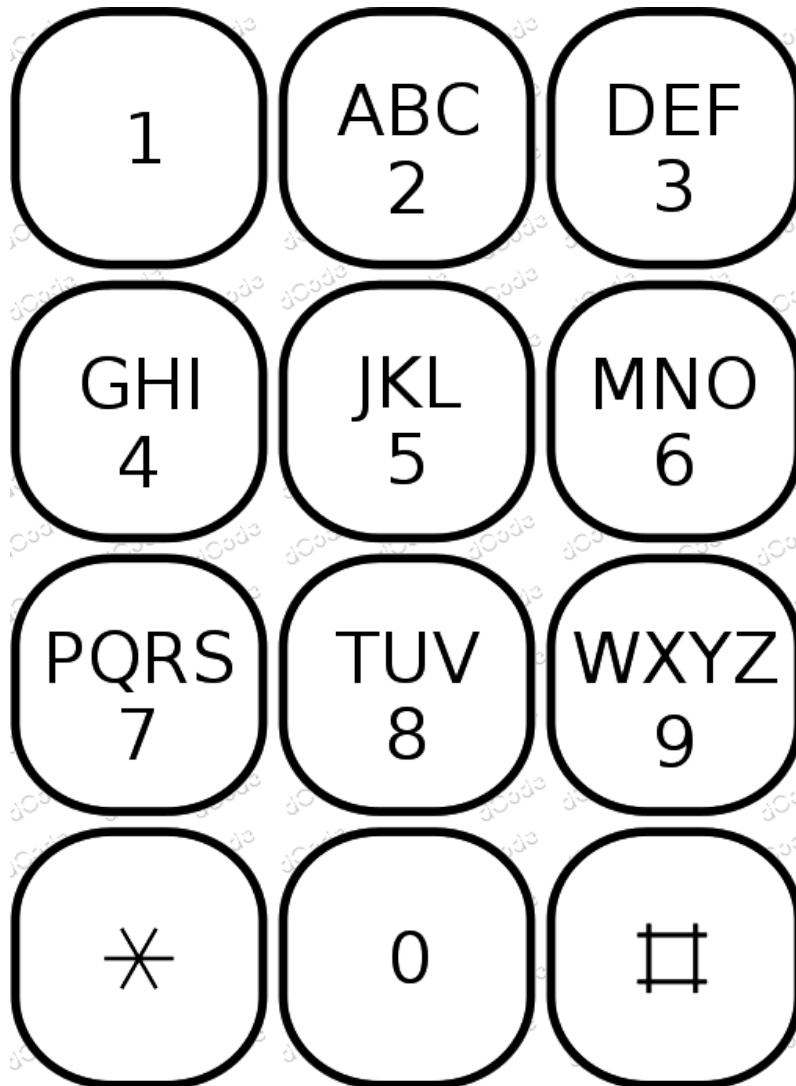
Det her lyder som noget fra et dårligt rollespil.

2022.09.25 03:38

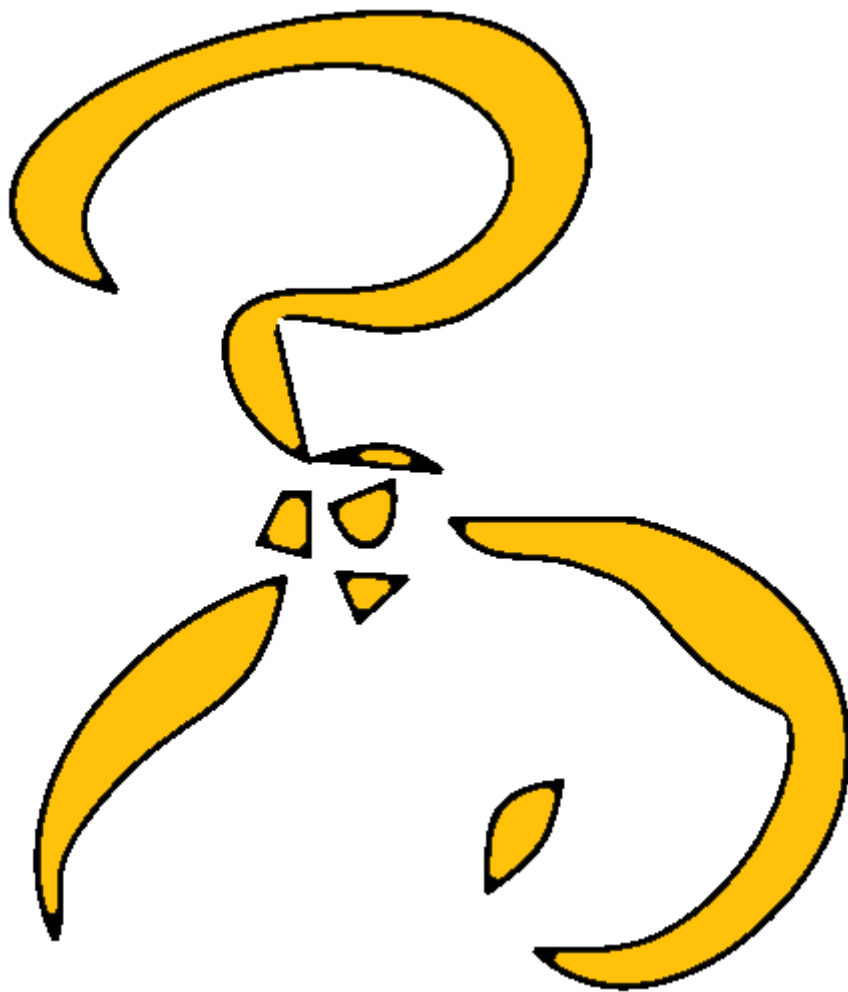
squidforbrains:

@KandisKnuseren69: Hey, hvad har du imod hvirvelløse???

T-9 Tastatur

The Yellow Sign

Tegningerne i Bogen

Maleriet

Spør til Spillerne (klip ud)

- * **Nekrophilip:** Ved at Johnny tjener styrtende på sit ejendomsselskab, særligt nu hvor folk flokkes til Hurup. Det ved han, fordi hans pulserende hate boner til Kandis har fået ham til at undersøge økonomien, da han så absolut NÆGTER at tro på, de kan lave af den forfærdelige omgang støj de spiller. I en artikel fra BT, udtaler Johnny at det går ret godt for firmaet. Men han nægter at offentliggøre regnskaberne. Suspekt.
-
- * **Orla:** Har set i hvilken grad folk ikke blot valfarter til Hurup, men faktisk bliver. Derfor ved han også der er en større teltlejr(+skurvogne) af Kandis-fans i byen, fordi boligmarkedet simpelthen ikke kan følge med og der ikke bliver bygget nye boliger hurtigt nok.
  - * **Dorthe-Amalie:** har talt med en afdød Kandisfan, hvis ånd insisterer på at være kreperet i forbindelse med nogle lyssky affærer i fanklubben. Desværre kan hun ikke huske hvad de affærer skulle være eller hvem vedkommende var (grundet Dorthe-Sjælens demens), men ved at hun skal mod Hurup kirkegård og er sikker på

her at kunne finde ånden igen.

- * **Kim:** ved gennem sit eget traumatiske forløb med sin mor, at de mennesker der falder i, bliver Kandis fans og forlader hus og hjem oftest samles på det lokale værtshus Bar' De Syv Synder. Baren viser sig at sælge merch og Kandis-brandede øl, Guløl. De smager forfærdeligt men er enormt populære i Hurup og blandt fansene, måske der er noget i vandet?
-

- * Magitte har via sin blog, Cryptozoologik for burhøns fået et tip fra en trofast læser om både sær fauna og sære hændelser i skoven ved Ashøje og har ved selvsyn set sære skabninger sidst hun var i Hurup.